

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Завтра — Великдень!

ФОТО АНАСТАСІЇ СИРОТКІНОЇ

Православні всього світу завтра святкуватимуть одне з найбільших та найсвітліших свят року — Великдень. Він настане з радісним передзвоном церковних дзвонів на світанку, з довгими церквами парафіян з пасками у кошиках і запаленими свічками. Так приходить Великдень до більшості українських міст та сіл сьогодні. А Олександр Довженко у «Зачарованій Десні» писав про те, як під час повені піп святив паски у човні, а парафіяни чекали на нього на... дахах. А ще загадується найсумніші рядки з поеми Олександра Блока «12», де поет, описуючи революцію, сказав: «весною той не воскресал Христос». Справді, що може бути емоційно впливовішим за ці слова? Йде весна, життя повертається до кожної травинки і так хочеться, щоб вічне життя перемогло і смерть. Зі святом.

■ НОВИНИ

В Африку з миром

Перші сто українських миротворців у рамках чергової п'ятої ротатції вилетіли з аеропорту «Миколаїв» до Ліберії. 56-й окремий вертолітний загін виконує завдання в складі Місії ООН із січня 2004 року. Основний кістяк нової ротатції складається з авіаторів і фахівців окремого полку армійської авіації Південного оперативного командування Сухопутних військ ЗС України, що дислокується в Херсонській області. За словами командира підрозділу, військового льотчика першого класу Ігоря Бевзи, тримісячна спецпідготовка загону

пройшла на високому рівні, й він цілком готовий до виконання покладених завдань. Українські військовослужбовці пробудуть у Ліберії півроку. Наступні дві ротатції заплановано провести 26 квітня і 4 травня, повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.

«Мобільного» грабіжника чекала міліція

В одному з криворізьких магазинів, що торгують мобільними телефонами, невідомий, погрожуючи пістолетом, намагався заволодіти то-

варом. Продавці, непомітно викликавши наряд охорони, почали складати в поліетиленові пакети 45 телефонів. Але на виході грабіжника вже чекала міліція. Зрозумівши, що сховатися не вдасться, зловмисник вистрілював собі у скроню... з газового пістолета і знепритомнів. Його госпіталізували в міську лікарню. Мобільні телефони повернуто хазяїну магазину. З місця злочину вилучено восьмизарядний газовий пістолет, пристосований для стрільби патронами калібру 5,45 мм з саморобним глушником. Порушено кримінальну справу, повідомляє наш власний кореспондент у Дніпропетровській області Сергій КРАВЧЕНКО.

КОРОТКО

- На Дніпропетровщині виявлено склад зброї, що належав місцевому бандформуванню.
- На Прикарпатті 10 інвалідів-«чорнобильців» отримали автомобілі «Таврія» від обласної влади.
- Прокуратура Херсонщини порушила п'ять кримінальних справ за фактами зловживань податківцями.
- На Закарпатті прикордонники затримали 19 нелегалів-китайців.
- МНС України просить громадян під час відпочинку на природі бути обережними у поводженні з вогнем.
- У Чорному морі український буксир «Бригадир» надав допомогу домініканському теплоходу.

Головний приз «Голосу України» отримала Корюківка

Головний приз конкурсу «Голос України» — у кожну родину — потужний комп'ютер та принтер — щойно отримав Корюківський центр поштового зв'язку №4 Чернігівської області. Тут амбіційно поставили завдання на початку передплати — здобути перемогу. І досягли свого! За півроку тираж у селах та містах, які обслуговує ЦПЗ №4, зріс із 1480 примірників до 1630! Це найкращий показник в Україні серед організаторів та пропагандистів передплати. (Закінчення на 3-й стор.).

Фото
Сергія ПАВЛЕНКА.

На знімку зліва направо: з новим комп'ютером начальник Корюківського ЦПЗ №4 Олександр Якушин та його колеги — співробітники відділу передплати Світлана Дзвінчук, Валентина Жменьківська, Ніна Веретенник, Василь Ісаченко.

«Треба завершити трансформацію у парламентську республіку і в перспективі перейти до обрання Президента парламентом» — член політради Партії регіонів Євген КУШНАРЬОВ

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Їхати чи іти до ЄС?

Країни Європейського союзу підвищать з наступного року вартість короткострокових шенгенських віз з 35 до 60 євро. Про це повідомив представник Австрії, яка головує в ЄС.

Рішення має бути схвалено за кілька днів міністрами внутрішніх справ країн ЄС. Щоправда, для країн, які мають спільний кордон з Євросоюзом, обіцяють ціни не підвищувати. З ініціативою підвищення вартості віз виступила Франція в зв'язку зі створенням незабаром в Європейському союзі централізованої бази, де зберігатимуться біометричні дані осіб, що в'їжджають у шенгенську зону. Проти виступили деякі країни Східної і Центральної Європи, зокрема Польща й Угорщина, які не хотіли б створювати додаткові незручності для сусідів.

Тим часом президент Польщі Лех Качинський в інтерв'ю «Интерфакс-Україна» знову обіцяє руку допомоги нашій країні у прагненні до європейської та євроатлантичної інтеграції. Він, зокрема, зазначив, що НАТО керується принципом «відкритих дверей».

Президент Польщі також підтримує позицію України про необхідність диверсифікації постачання палива з Росії і звернув увагу на серйозні екологічні загрози, які може становити будівництво Північно-Європейського газопроводу, що Росія веде в обхід України.

Орден княгині Ольги — Монсеррат Кабальє

ФОТО ОЛЕКСАНДРА СІМІЦЬ (УНІАН)

Президент України Віктор Ющенко нагородив оперну примадонну Монсеррат Кабальє (на знімку) орденом княгині Ольги першого ступеня. Глава держави вручив нагороду на початку концерту славетної співачки та українського тенора Володимира Гришка, що відбувся в столичному палаці «Україна». За словами Президента, орден княгині Ольги — це визнання творчих здобутків співачки та її діяльності як посла доброї волі ЮНЕСКО, повідомляє прес-служба глави держави.

У свято — на морі

Понад сто дітей з Березнівського, Рокитнівського та Дубровицького районів Рівненщини, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС, вирушили в Євпаторію у санаторій «Приморський». Сезон оздоровлення «чорнобильських» дітей області розпочався ще минулого тижня. Тоді 140 дітей поїхали в офтальмологічний санаторій «Барвінок» на Тернопільщині, повідомляє наш власний кореспондент Олександр ЮРКОВА.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

- У Верховній Раді України відбудуться парламентські слухання на тему «20 років Чорнобильської катастрофи: підсумки та перспективи».
- Презентація проекту документалізації та увічнення пам'яті євреїв, що загинули під час Великої Вітчизняної війни на окупованих територіях РСР.
- Відкриття міжнародної науково-практичної конференції «Двадцять років Чорнобильської катастрофи. Погляд у майбутнє».
- Урочисте відкриття художньої виставки французького художника і філософа Крістофа Біссона «Реквієм Прип'яті», присвяченої 20-й річниці аварії на Чорнобильській АЕС.
- У Києві в Міжнародному виставковому центрі та кінотеатрах відбудеться II міжнародний кінофорум «Україна-2006».

■ Я ВАМ ПИШУ...

Тільки наші зароблені

Держава визначила нам мізерну пенсію, відібрала наші заощадження, нажиті кривавими мозолями, можна сказати, викинула людей похилого віку на вулицю. За п'ятнадцять років незалежності з наших грошей нам повернули лише 50 гривень. І то за ними доводилося займати чергу о другій годині ночі. Та й коли це було — в 2002 році. Зате розвелось в нас олігархів... Та які вони олігархи? Недалекі мужики, що зумили обдурити народ. Але ж нам від держави нічого не треба, обдурити б тільки наші зароблені мозолями заощадження!

В. НИКИТЮК.

Великі Цепцевичі Володимирецького району Рівненської області.

27 квітня відбудеться розширене засідання Кабінету Міністрів з участю Президента України та керівників облдержадміністрацій, під час якого буде підбито підсумки соціально-економічного розвитку країни за I квартал 2006 року

Глава Луганської облдержадміністрації Геннадій МОСКАЛЬ подав у відставку («Інтерфакс-Україна»)

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Кадрова кадриль

Безумовно, головною інтригою минулого тижня залишалася ситуація довкола формування коаліції. Лідер БЮТ Юлія Тимошенко звинуватила нещодавніх соратників по «помаранчевому» табору у веденні переговорів з головними опонентами — Партією регіонів. І закликала главу держави особисто очолити переговорний процес із формування коаліції.

Ії можна зрозуміти. Не для того вона воювала за електорат, щоб втратити можливість посісти прем'єрське крісло. Задля цього Юлія Володимирівна навіть запропонувала посаду Голови Верховної Ради лідеру соціалістів Олександру Морозу, хоча ще зовсім недавно це крісло пропонувалося Роману Безсмертному.

Взагалі переговори, які вели учасники «помаранчевого» табору, більше нагадували торги довкола крісел, а не напрацювання програм розвитку країни, велася така собі кадрова кадриль — по черзі мали ділити найважливіші посади в державі. Якщо одна сила отримувала посаду прем'єра, то посада першого віце-прем'єра мала належати іншій. Подібний сценарій пропонувався і для розподілу посад у парламенті. Тобто можна стверджувати, що урядова команда мала формуватися не навколо заходів, які потрібні для виведення економіки із застою, а за політичним принципом, як і той склад уряду, що вже очолювала Юлія Тимошенко. Чи здатний буде у цьому випадку Кабінет Міністрів знайти відповідні рішення, особливо на тлі глобального подорожчання енергоносіїв? На це запитання наважиться дати відповідь не кожен.

Однак «Наша Україна» не хоче бачити лідерку БЮТ у прем'єрському кріслі. Тож і почалися взаємозвинувачення у зраді спільних інтересів, у єднанні з колишніми опонентами. Один із лідерів Партії регіонів Микола Азаров висловив думку, що за будь-яких обставин союз «помаранчевих» буде нестійкий, тож вони запропонують «регіоналам» створити іншу коаліцію. А тому, схоже, Партія регіонів розпочала всерйоз розглядати можливість дострокових парламентських виборів. Про що й сказав журналістам Микола Азаров.

Процеси протистояння відбуваються і на місцевому рівні. Ми вже повідомляли про те, що у Київській обласній раді «бютівці» та соціалісти відмовилися формувати коаліцію з іншими «помаранчевими» силами. На сході України йде протистояння між новообраними радами і головами обласних державних адміністрацій. І часто у ролі посередника між ними виступає суд.

І це не дивно. У Вищому адміністративному суді триває розгляд позову невдах парламентських перегонів до Центральної виборчої комісії. І, до речі, ніхто не може спрогнозувати, коли і яким вердиктом закінчиться цей судовий марафон. Не можна виключати й того, що такі ВАС приймє рішення про перерахунок голосів. А в цьому випадку можна очікувати всього. Дехто з науковців вважає, що лідери виборчих перегонів перерозподіляли-таки голоси невдах на свою користь. Якщо ж перерахунок відбудеться, то не можна заперечувати ймовірність уточнення результатів, а отже, і розширення кола учасників коаліційних переговорів. То чи варто сьогодні зацікавити кадрову кадриль?

Володимир КОРОЛЮК.

■ ФОТОФАКТ

У Кам'янці-Подільському на Хмельниччині у виставковому залі на Соборній студенти кафедри образотворчого мистецтва держуніверситету розгорнули вернісаж плакатів на тему Чорнобиля. 48 творчих робіт позначені болем трагедії, що сталася 26 квітня 1986 року. Дві молоді художниці, які виставили свої роботи, саме в цей день народилися.

На знімку: під час відкриття виставки.

Фото Віри ШПИЛЬОВОЇ.

Справа про вибори: суд переходить до завершальної фази

Вищий адміністративний суд України продовжує розгляд справи з позову низки політичних сил, які заперечують результати останніх парламентських виборів.

Зокрема, представник виборчого блоку Литвина народний депутат Василь Надрата вимагає визнати протиправними дії Центрвиборчкому із встановлення результатів парламентських виборів 2006 року. Також він зазначив, що Блок Литвина вимагає від ЦВК зобов'язати виборчі комісії з виборів депутатів до Верховної Ради провести перерахування голосів на окремих округах. На його думку, протокол ЦВК зі встановлення підсумків парламентських виборів, що було оголошено 10 квітня, «не відповідає волевиявленню виборців». Він також зазначив, що Блок Литвина подав 105 скарг до ЦВК на дії окружних комісій, і жодна з них, за його словами, не була задоволена. Водночас Блок Литвина «не порушує питання про переголосування, а порушує питання про об'єктивність підбиття підсумків». В. Надрата нагадав, що по 225 округах з виборів у депутати Верховної Ради ЦВК прийняла 259 рішень про уточнення протоколів, а це означає, що по одному округу рішення приймалося більше одного разу. Але, на його думку, не можна уточнити протокол, не перерахувавши голоси. «Якщо буде проведено перерахування і бюлетені відповідатимуть протокольним записам, ми з цим погодимося», — сказав він.

Після цього в засіданні Вищого адміністративного суду було оголошено десятихвилинну перерву, оскільки надійшла інформація про наявність в одного з присутніх зброї. Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», представник охорони будинку суду повідомив, що

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Ініціатори позову про визнання протиправними дій Центральної виборчої комісії щодо встановлення результатів виборів народних депутатів 26 березня 2006 року під час розгляду позову у Вищому адміністративному суді.

інформація підтвердилася — в залі засідання перебувала людина, що прийшла у супроводі двох представників державної охорони, які мають право на носіння зброї. Однак на момент оголошення перерви ця людина вже залишила зал судового засідання, сказав представник охорони, не уточнюючи при цьому його особистість.

Після поновлення засідання виступила заступник голови Центрвиборчкому Марина Ставнійчук, яка заявила, що позовні вимоги блоку Наталії Вітренко «Народна опозиція», Блоку Юрія Кармазіна, партії «Віче» і Народного блоку Литвина до ЦВК є «безпідставними». За її словами, ЦВК зацікавлена, щоб цей судовий процес розглядався не як політичний, а як юридичний процес. Водночас М. Ставнійчук зазначила, що вважає «абсолютно природним» процес уточнення протоколів виборчих комі-

сій. За її словами, 10 квітня, під час оголошення підсумкових результатів виборів, Центрвиборчком мав «достовірні протоколи окружних виборчих комісій про результати голосування». «Отже, ЦВК установила справжнє волевиявлення виборців у загальнодержавному виборчому окрузі», — наголосила вона. Заступник голови ЦВК також зазначила, що під час встановлення результатів не було жодного судового рішення про перерахування голосів або про заборону комісії встановлювати результати виборів. У зв'язку з цим, за її словами, «оскарження дій ЦВК з установлення результатів виборів є неправомірним». Вона також зазначила, що після складання протоколів дільничними виборчими комісіями судові позови можуть подавати протягом двох днів, однак цього не було зроблено. М. Ставнійчук нагадала, що закон виключає розгляд

у Вищому адміністративному суді тих фактів порушень, що не були предметом розгляду в окружних виборчих комісіях як відповідні докази. Заступник голови ЦВК також повідомила, що під час парламентських виборів в Україні реально перераховано 162 тисячі 790 виборчих бюлетенів, і «немає підстав, які вплинули б істотним чином на результати виборів». Вона також наголосила, що Центрвиборчкомом було розглянуто всі звернення і скарги стосовно виборчого процесу в установлені законом терміни.

Після завершення етапу пояснень у частині позовної вимоги політичних сил щодо фальсифікацій і масових порушень під час виборів ВАСУ перейде до вивчення доказів, допиту свідків і дебатів. «Ми повинні завершити розгляд справи», — сказав під час засідання головуючий Олександр Пасенюк.

У Києві голоси не перераховуватимуть

Апеляційний суд Києва в четвер скасував своє попереднє рішення про перерахування голосів з виборів депутатів Київської міської ради. Як повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна», Київський виборчком направив до апеляційного суду заяву про перегляд справи у зв'язку з виникненням нових обставин, і суд скасував постанову про перерахування голосів. Це рішення апеляційного суду остаточно і оскарженню не підлягає.

Нагадаємо, що рішення апеляційного суду від 14 квітня передбачало проведення повторного підрахунку голосів з виборів депутатів Київської міської ради і внесення змін до постанови про результати голосування. Таке рішення суд прийняв на підставі апеляційної скарги кандидата в депутати Київської міської ради від киевської міської організації партії «Віче» Руслана Кухаренка на рішення Шевченківського районного суду від 10 квітня, котрий відмовив у скаргі Р. Кухаренка про визнання протип-

равною діяльністю Київський виборчкому і про проведення повторного перерахування голосів з виборів депутатів Київської міської ради. До апеляційного суду задовольнив скаргу Р. Кухаренка частково. 18 квітня Київська міська територіальна виборча комісія вирішила звернутися до Центральної виборчої комісії по роз'ясненню з приводу виконання постанови апеляційного суду від 14 квітня. Але, як з'ясувалося, виконувати вже нема чого, бо суд скасував свою постанову про перерахування голосів.

Горять не тільки рукописи

З чистої сторінки в буквальному розумінні цього вислову почалася робота нової влади в курортному селищі Новофедорівка Сакського району Криму. Бо відразу після першої сесії селищної ради у кабінеті секретаря ради виконкому у вогні пожежі, призвідників якої ще не знайдено, згоріли всі документи з сесійними рішеннями, що їх ухвалювали попередники нових депутатів.

Через це роботу селищної ради довелося призупинити на певний час, потрібний депутатам на відновлення документації й повнеченого вогнем приміщення. Інцидент вивчає слідча оперативна група, яка пообіцяла осточну версію причини підпалу документації оголосити через три дні.

Тим часом 24 новообраних депутати (іше шістьох, вибори в округах яких не відбулися, дооберуть влітку) на чолі з новим новофедорівським головою Ганною Чабановою підняли всіх жителів громади на суботник для очищення 10-кілометрового пляжу селища, щоб якнайбільше поповнити місцевий бюджет прибутками від курортного сезону.

Віктор ХОМЕНКО.

Президенту України
В. ЮЩЕНКУ
Прем'єр-міністру України
Ю. ЄХАНУРОВУ
Голові Верховної Ради України
В. ЛИТВИНУ
Голові Верховного Суду України
В. МАЛЯРЕНКУ
народним депутатам України

Шановні Вікторе Андрійовичу,
Юрію Івановичу,
Володимире Михайловичу,
Василію Тимофійовичу,
народні депутати України!

Функціонування Конституційного Суду України є гарантією конституційного ладу, дотримання прав і свобод людини та громадянина, принципу верховенства права, вдосконалення демократичних інститутів у суспільстві.

Гострота ситуації, що склалася у зв'язку з тривалим припиненням роботи Конституційного Суду України, змушує нас звернути вашу увагу на можливу загрозу державному ладу в Україні та втрату конституційного контролю в державі.

Конституційно-правові суперечності найважливіших правових актів не усуваються, й таким чином звужуються надані Конституцією України можливості забезпечення захисту прав та свобод фізичних і юридичних осіб.

Спірні питання, що стосуються державних владних повноважень, залишаються без належного розгляду й тлумачення, що дестабілізує суспільство.

Зважаючи на надзвичайну важливість відновлення роботи єдиного органу конституційної юрисдикції України, звертаємося до вас із проханням створити необхідні умови для негайного приведення до присяги 26 квітня цього року суддів, які призначені Президентом України та з'їздом суддів України.

Сподіваємось, що ви як державні діячі зробите все залежне від вас для відновлення діяльності Конституційного Суду України для забезпечення державних та суспільних інтересів.

З повагою,
призначені Президентом України
та з'їздом суддів України
судді Конституційного Суду України:

В. Д. БРИНЦЕВ,

В. В. ДЖУНЬ,

А. О. ДІДКІВСЬКИЙ,

І. П. ДОМБРОВСЬКИЙ,

В. М. КАМПО,

Д. Д. ЛИЛАК,

Я. В. МАЧУЖАК,

А. А. СТРИЖАК,

В. І. ШИШКІН.

■ думки політологів

Перспективи залежать від позиції

Директор українського відділення міжнародного інституту гуманітарно-політологічних досліджень Володимир Малинкович вважає, що шанси лідера БЮТ Юлії Тимошенко стати прем'єром більші, ніж у будь-кого іншого. В інтерв'ю інформативному В. Малинкович зазначив, що перспективи прем'єрства Ю. Тимошенко принципово залежать від позиції блоку «Наша Україна».

За його словами, в цьому блоці «три різні угруповання»: «електорат, який підтримує союз з Ю. Тимошенко — це пересічні виборці, є частина політради, що готова піти на союз з Партією регіонів, і є друга половина політради, готова піти на те, щоб Ю. Тимошенко була прем'єром, але обставити її всілякими умовами, що обмежать її повноваження». Як з цих угруповань переможе, такий і буде результат, сказав політолог.

Крім того, зазначив він, прем'єрство Ю. Тимошенко також залежить і від позиції Президента України Віктора Ющенка. «Але Президенту дуже важко відмовитися від «помаранчевої» коаліції, тому шансів, що Ю. Тимошенко стане Прем'єр-міністром більше, ніж будь-яких інших», — вважає В. Малинкович.

Відповідаючи на запитання про те, чи може пропозиція СПУ і БЮТ про розподіл трьох основних посад («Нашій Україні» — пост Президента, БЮТ — Прем'єра і СПУ — Голови Верховної Ради) стати каменем спотикання і приводом зруйнувати переговорний процес із створення «помаранчевої» коаліції, В. Малинкович підкреслив, що це можливо, але малоймовірно. «Нашій Україні» розпочати переговорний процес з Партією регіонів буде дуже важко, «бо Юлія Володимирівна одразу оголосить Ющенка зрадником Майдану» і прихильники Майдану підуть за Ю. Тимошенко, пояснив він.

Прогнозуючи, які будуть подальші дії БЮТ і СПУ в разі, якщо «Наша Україна» вийде з переговорного процесу, В. Малинкович наголосив, що

ці політичні сили підуть в опозицію.

Імпічмент Президента і достроковий розпуск парламенту? Малоймовірно. Але!

Думки українських політологів з приводу можливості імпічменту Президента України Віктора Ющенка, дострокового розпуску парламенту, а також проведення повторних виборів міського голови Києва розійшлися.

У середу під час «круглого столу» на тему «Українська аварія-2006» директор Інституту національної стратегії Станіслав Белковський висловив думку про те, що в разі, якщо лідер БЮТ Юлія Тимошенко не зможе очолити Кабінет Міністрів і обійняти посаду прем'єра, «вона введе народ на вулиці і буде намагатися змусити Президента створити уряд на чолі з нею в червні цього року».

За словами політолога, якщо В. Ющенко відмовиться від цього, «тоді вже постане питання про імпічмент Президента і всі міркування, всі аргументи буде використано Ю. Тимошенко в цьому питанні, зокрема і медичний аргумент (отруєння кандидата в Президенти В. Ющенка під час президентської виборчої кампанії)».

На думку С. Белковського, у Ю. Тимошенко є три причини і для того, щоб ініціювати нові вибори міського голови Києва.

Говорячи про можливість розпуску парламенту, С. Белковський наголосив: чи піде В. Ющенко на такий крок, залежатиме від того, «наскільки аварійною він вважатиме ситуацію загалом у країні».

У свою чергу, директор Національного інституту стратегічних досліджень Ігор Гринів підкреслив, що будь-які сценарії, у тому числі сценарій розпуску парламенту і навіть імпічменту Президента України, «є не аварійними сценаріями, а демократичними».

На його думку, Україна має потребу в створенні «помаранчевої» коаліції і прем'єрстві Ю. Тимошенко. «Тимошен-

ко-прем'єр мені подобається. Тому, що це призведе до нестабільності, політичної кризи, до так званих аварійних ситуацій. Що більше таких криз, то більше Україна просувається в демократичному розвитку і вчиться долати такі кризи», — підкреслив І. Гринів.

Водночас він зазначив, що не вірить ні в розпуск парламенту, ні в імпічмент Президента В. Ющенка.

Директор Інституту глобальних стратегій Вадим Карасьов підкреслив: на сьогодні криза в Україні полягає в тому, що в державі не може бути сформовано парламентсько-президентську республіку. На його думку, Ю. Тимошенко, заявляючи про своє прем'єрство, «думає про шлях канцлер-демократії», за прикладом Німеччини, коли політична сила, яка перемогла на виборах, одержує посаду прем'єр-міністра. Проте, на думку В. Карасьова, в Україні «президентсько-орієнтована політична культура».

Політолог висловив сумнів з приводу того, що Ю. Тимошенко наполягатиме на реалізації сценарію імпічменту Президента, оскільки її в цьому не підтримають. В. Карасьов підкреслив, що передусім Ю. Тимошенко в цьому питанні не підтримає і Партія регіонів — їм не вигідний такий сценарій, і Партія регіонів зацікавлена домовлятися з Президентом. Проте В. Карасьов зазначив, що «мітинговий потенціал» у Ю. Тимошенко є.

Кажучи про перспективи розпуску парламенту, В. Карасьов наголосив, що реалізація такого сценарію можлива в 2008 році, напередодні президентських виборів, коли будуть спроби реформувати парламентську коаліцію. «Найближчими місяцями розпуску парламенту не буде», — переконаний він. На думку політолога, це пов'язано з тим, що блок «Наша Україна» не готовий до проведення дострокових виборів і йому необхідно зміцнити свою партійну структуру.

Дай Боже, Майбоженку...

Головою Київської обласної ради обрано представника БЮТ Володимира Майбоженку — його кандидатуру підтримав 71 депутат. За представника Партії регіонів Миколу Урупу віддали свої голоси 45 депутатів із 117, які взяли участь у голосуванні. Перед цим депутати провели тривалу «дискусію» стосовно обрання членів лічильної комісії, котра супроводжувалася бійками, блокуванням трибуни та виламуванням мікрофонів у голосуючого. Частина депутатів облради заперечувала проти таємного голосування, було розтрощено кабінку для голосування. Водночас, як повідомив голова Київської облдержадміністрації Євген Жовтяк, за його спостереженнями, вибори голови облради пройшли «більш-менш» і без зовнішнього втручання. Є. Жовтяк також сказав, що хоча фракція Українського народного блоку Костенка і Плюща підтримувала М. Урупу, але він, як голова облдержадміністрації, готовий працювати з новою головою Київської облради.

Вл. інф.

Об'єднання для збереження ідентичності

Другий Собор слов'янських народів України, Білорусі та Росії, який проходив 10—11 квітня у Мінську, прийняв політичну заяву із закликом розпустити Гаазький трибунал і проти втручання Заходу у внутрішні справи інших країн, а також обрав нове керівництво Собору. Про це повідомили на прес-конференції у Києві «Східно-слов'янський світ: політичні та економічні проблеми» співиголова Собору слов'янських народів Петро Толочко та член Ради Собору Сергій Кіашко.

Як повідомляє УНІАН, Собор слов'янських народів очолили народний депутат України Петро Толочко, віце-президент Російської академії соціальних наук Михайло Кодін і голова Федерації профспілок Білорусі Леонід Козік, а до складу Ради Собору увійшли, зокрема, міністри культури Росії та Білорусі Олександр Соколов і Володимир Матвейчук, керівники підприємств, ректори вищих навчальних закладів, громадські діячі та депутати національних парламентів. У рамках Собору слов'янських народів також вирішено утворити молодіжну організацію та міжнародну асоціацію ветеранів правоохоронних органів трьох країн. За словами Петра Толочка, головною метою цієї міжнародної організації є об'єднання слов'янських народів у зв'язку із загрозою «втрати своєї історичної та культурної ідентичності».

А хотів у «мери»...

Працівники управління боротьби з організованою злочинністю закарпатської міліції затримали шістьох ужгородців за низку протиправних дій. Серед них і керівник одного із благодійних фондів. Він на цьогорічних виборах висував свою кандидатуру на посаду ужгородського міського голови. 9 квітня ця група у селищі Великий Березний ні з того ні з цього, озброївшись дерев'яними палицями, накинута на два новенькі «Жигулі» та їх власників.

За цим фактом порушено кримінальну справу. Іде слідство.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Закарпатська область.

■ ФОТОФАКТ

У приміщенні приймальника-розподільника для неповнолітніх ГУ МВС України представники Міжнародного жіночого правозахисного центру «Ла Страда — Україна» провели акцію, спрямовану проти торгівлі дітьми.

На знімку: старший вихователь приймальника-розподільника Ольга Селютіна з дітьми.

фото Олександра КЛИМЕНКА.

Головний приз «Голосу України» отримала Корюківка

(Початок на 1-й стор.).

— На цю перемогу працювали всі відділення зв'язку, листоноші, — каже начальник ЦПЗ №4 Олександр Якушин. — Газета Верховної Ради завдяки появі нових тематичних сторінок, зокрема «Посиденьки», «Парад порад», здобуває дедалі більше прихильників у селах та містах. І це теж сприяло нарощуванню тиражу. Радує, що редакція стабільно тримає помірну ціну на видання. Це зближує її із сільськими трудівниками, які рахують кожна копіюку.

У відділі передплати Корюківського ЦПЗ №4 під час зустрічі з працівниками газети поштовики цікавилися творчими планами редакції, висловлювали свої побажання з поліпшення читабельності номерів. Завідувачка аналітично-інформаційного відділу Лілія Курбатова проінформувала учасників розмови про заходи «Голосу України», спрямовані на піднесення іміджу видання.

ВООЗ вважає, що через ракові захворювання, спричинені катастрофою на ЧАЕС, у Європі помре декілька десятків тисяч осіб

■ У НОМЕР

Один робітник годує двох пенсіонерів

Хмельницький. Саме така статистика грошових надходжень характерна сьогодні для бюджету Пенсійного фонду області. З майже п'ятисот мільйонів гривень, які надійшли у першому кварталі, лише 210 мільйонів становлять обласні надходження, решта — державні дотації. При цьому сума заборгованості платників перед фондом уже становить понад шістдесят мільйонів гривень.

Ірина КОЗАК.

Палаюча стерня підкралася до садиб

Хмельницька область. Протягом останнього тижня тутешнім пожежникам довелося дванадцять разів гасити вогонь на ділянках, де горіла суха трава. У Буцнах Летичівського району палаюча торішня стерня спричинила пожежу селянського хліва. Не обійшлося тут і без недбалства вояків. Через недотримання правил пожежної безпеки на полігоні ракетної частини у Хмельницькому вогонь поширився на п'яти гектарах.

Вл. інф.

■ ФОТОФАКТ

Під час митного огляду на посту «Сімферополь-аеропорт» працівники аеропорту вилучили у громадянина Росії, котрий летів у Москву, предмети старовини кінця XIX — початку XX століть.

Фото надано Державною митною службою України (УНІАН).

«Чорнобильці» на колесах

Миколаївська область. П'ять чоловік, колишні ліквідатори аварії на ЧАЕС, одержали ключі від автомобілів «Таврія». Трьом із них машини передали безплатно, двом — за 7% вартості. Для Володимира Титаренка з Первомайського району машина — не тільки багаторічна мрія. За кермом провів не один рік. А був він на ЧАЕС, коли перевозив людей із зони забруднення в Южноукраїнськ. Після чого став інвалідом першої групи. Нагадаю, що сьогодні в черзі на отримання машини 1900 інвалідів. З минулого року спостерігається позитивна динаміка в забезпеченні транспортом інвалідів загального захворювання, у тому числі і «чорнобильців». Якщо раніше управління соціального захисту населення одержувало від профільного міністерства 5—12 авто, то торік — 36 машин. І в цьому планують отримати не менше.

Олена ІВАШКО.

Велика академічна чистка

Київ. У Міністерстві освіти і науки вирішено провести масову перевірку якості вищої освіти. Чинovníки вважають, що багато приватних вузів, а також філії державних не дають якісної освіти і гальмують приєднання України до Болонського процесу. Особливо уважно інспектори перевірять заклади позабазової вищої освіти — філії університетів, інститутів, факультетів. За словами заступника міністра освіти і науки Михайла Степка, у МОН також мають намір зробити жорсткішими критерії видачі ліцензій.

Крім перевірки українських вузів, у відомстві хочуть також проінспектувати якість освіти у філіях наших навчальних закладів у інших країнах, а також в іноземних вузах в Україні. Зокрема, планується узгодити з урядом Росії, щоб філії російських вузів у Криму відповідали українському законодавству. Нині більшість з них, за словами Михайла Степка, є нелегітимні. Також у МОН хочуть скоротити держзамовлення на економічні та юридичні спеціальності, а збільшити набір на інженерно-технічні напрями.

Марина КРИВДА.

Як заявив президент Сапармурат НІЯЗОВ, Туркменія цього року добуде 10 млн. т нафти та 80 млрд. куб. м газу

Тест для першачка

В українських школах триває набір першокласників. Куди піти навчатися, зазвичай вирішують батьки. Але престижні навчальні заклади можуть їм відмовити, якщо дитина не пройде тестування.

У Міністерстві освіти та науки України стверджують, що чинне законодавство не передбачає жодного тестування для тих, хто вступає в перший клас. Проте спеціалізовані школи з поглибленим вивченням певних предметів, ліцеї, гімназії та колеґіуми все-таки мають право екзаменувати малечу. У вигляді співбесіди. Майбутньому першачку пропонують виконати ще й спеціальні завдання — щоб перевірити рівень загального розвитку та готовність до систематичного навчання, визначити схильність (або її відсутність) до вивчення мов чи інших «профільних» предметів закладу.

Зміст та форму тестування кожний «храм науки» визначає на свій розсуд. Водночас вимагати від дитини знань поза межами програми дошкільної освіти не мають права. Так само як і збирати додаткову інформацію про малюка чи його батьків, вимагати довідку з місця роботи мами чи розпитувати про зарплату тата. Проте насправді престижні школи на конкурсних засадах відбирають і батьків. Ростислава К., який намагався влаштувати сина до одного з таких закладів, запитали просто й безапеляційно:

— Ким ви працюєте і чим зможете допомогти школі?

— Лікарем, — знітився батько.

— Боюсь, вашому синові нічого робити в нашому закладі, — підсумувала директорка.

Легенда нашого краю

Шахтар Володимир Мурзенко давно вже став легендою Луганщини. З його ім'ям пов'язано багато трудових перемог Донбасу. Ще в 1976 році бригада Мурзенка добовий видобуток вугілля довела до 8000 тонн і тримала цю високу планку протягом 15 днів. І донині не може повторити цього рекорду жодна бригада Мінвуглепрому. У 2000-му ім'я славетного гірника вписано до «Золотої Книги України». Майже до 70 років Володимир Григорович залишався в строю. Останнім часом працював директором центральної збагачувальної фабрики «Краснопартизанська ДП «Свердловантрацит». І от Героя Соцпраці й Героя України Володимира Мурзенка з почес­тями провели на заслужений відпочинок. Здоров'я вам, Володимире Григоровичу!

Алла АНТІПОВА.

Школи феміністок

Одразу два проекти з підвищення ролі жінки у суспільно-політичному житті країни почали втілювати на Рівненщині — Центр підтримки громадських ініціатив «Чайка» та Острозький благодійний фонд «Правничі ініціативи». В межах обох проєктів рівнянок навчатимуть правової грамотності, відстоювати свої права, зокрема перед чоловіками та роботодавцями, поліпшувати ділові якості, рекламувати свої справи у ЗМІ, правильно діяти у стресових ситуаціях тощо.

Олександра ЮРКОВА.

На три сантиметри доросліший!

Скромні доходи змусили відмовитися від престижного навчального закладу й мою знайому Ірину, маму шестирічного Павлика. «Буквально за кілька кроків від нас є спеціалізована школа, але там чималий вступний внесок, до того ж по 800 гривень батькам доводиться платити щомісяця, — розповідає мама хлопчика. — Ми не мільйонери, тому пішли до іншої».

Але й тут Павликові довелося пройти тестування. Технікою читання не цікавилися, а запропонували порухувати від одного до десяти і навпаки, попросили переписати на

листочку коротке слово англійською. «Були фонетичні тести: психолог кілька разів підряд називав одне й те саме слово, а коли раптово змінював у ньому одну чи дві букви, син мав це помітити і сказати «стоп», — розповідає Ірина. — Павлик впорався майже з усіма завданнями — от тільки казочку не одразу переказав. Гадаю, я й сама її не переказала б. Але психолог відзначив, що рівень у нашого хлопчика вище середнього. Не таке вже й страшне тестування, як його малюють».

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Готуються до служби

Навчально-польові збори призовників з усього півострова розпочалися на базі військових частин окремої бригади берегової оборони ВМС України. Майже 11 ти-

сяч кримських юнаків, які поповнять лави Збройних Сил України восени, знайомляться з умовами служби, зразками озброєння і військової техніки, вивчають

■ ФОТОФАКТ

З кожним днем у країні шириться весняна посівна.

На знімку: робітник радгоспу «Кутузівка», що в Харківській області, готується до початку посівних робіт.

Про що шкодують учасники «Зірниці»?

Сьогодні завершується другий етап військово-патріотичної гри «Зірниця», яку присвячено Дню Перемоги. Чотири роки тому улюблену гру юних патріотів відродила міська організація Товариства сприяння обороні України. Як і в попередні роки, в ній беруть участь старшокласники, учні профтехучилищ, ліцеїв. І завдання ті самі: виховання молодого покоління в дусі патріотизму, формування волевих, морально-етичних якостей.

У рамках «Зірниці-2006» юні севастопольці зустрілися з ветеранами війни, упорядкували меморіали, відвідали пам'ятні місця. А та-

кож побували на військових кораблях, де ознайомилися з умовами служби і побуту особового складу ВМСУ. І як завжди, у переддень Дня Перемоги юні військові моряки, що показали кращі результати в спортивних змаганнях, одержать дипломи і пам'ятні призи. Учасники гри шкодують, що їм не випадає помірятися знаннями, силами, спортивною майстерністю зі своїми однолітками з інших регіонів України, бо нова-стара «Зірниця» поки що відбувається лише в Севастополі.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (із архіву «Голосу України»).

Фото Андрія МАРІЄНКА (УНІАН).

«Недозволена» Русова повертається...

Міжнародний симпозіум «Просвітницька діяльність Софії Русової» відкрився в Кам'янці-Подільському на Хмельниччині. Його організували Міністерство освіти і науки, Інститут педагогіки АПН, Інститут проблем виховання та Кам'янець-Подільський державний університет. Науковці з усіх куточків України, дослідники з Москви, Санкт-Петербурга, Томська (Росія), Пряшева (Словаччина) обговорили понад сто доповідей у п'яти секціях. Присутні ознайомилися також з роботою науково-психологічної лабораторії консультування і тренінгу, лабораторії історії соціально-педагогічної освіти університету. У ролі дослідників виступили й вихователі-практики, як-от Людмила Циганюк, директорка Кам'янець-подільського міського дитячого садка №8, де найкраще прижилися і вже дають щедрі плоди ідеї Русової. Спадщина видатної «садівниці», як часто називали Софію за її глибоко національну методику, — надзвичайно багата, актуальна та інтернаціональна. Її виховні ідеї втілюють у практику навіть у дошкільних та навчальних закладах Америки. З початку незалежності України колись «недозволена» Русова поволі повертається до свого народу, щоб служити справі виховання нових поколінь українців. На симпозіумі висловили сподівання про те, що ідеї Софії Русової відтепер більше ніколи не переживатимуть забуття, а навпаки, українська держава підтримуватиме їх поширення на терені освіти та педагогічної науки.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Земельну реформу гальмують оstarбайтери

71 відсоток буковинців на початок квітня цього року отримали державні акти на право власності на землю. Це на 10 відсотків нижче середньо-українського показника. Незодавно 600 мешканців села Ванчиківці Новоселицького району урочисто отримали

державні акти з рук начальника обласного управління земельних ресурсів ОДА Григорія Ямнюка. Посадовець стверджує, що у травні документи на землю отримають ще 22 тисячі мешканців області. Проте є проблеми — 18 відсотків буковинців перебу-

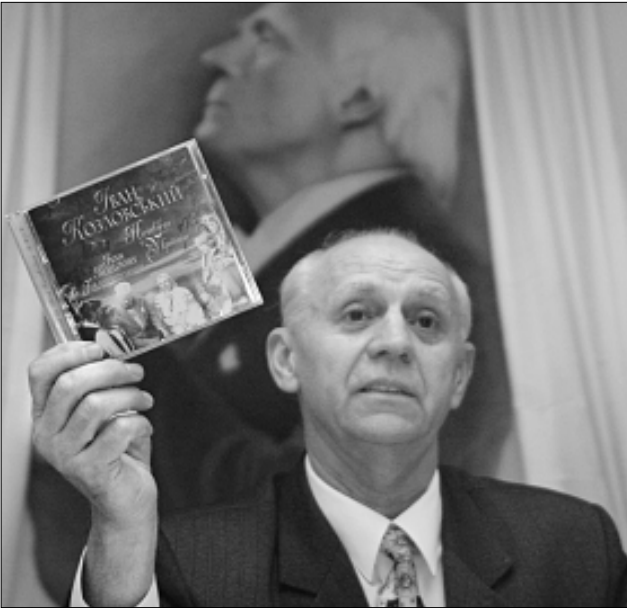
вають на заробітках за кордоном, велика частина оstarбайтерів до того ж не має ідентифікаційних кодів. Складнощі виникають ще тоді, коли селяни вимагають свої земельні наділи, які були у власності до колективізації. *Сергій СУЛИМА.*

■ ФОТОФАКТ

Презентація першого в Україні компакт-диску «Іван Козловський. Назавжди з Україною»

На знімку: В'ячеслав Медведєв — автор проекту та продюсер, директор Творчої вітальні майстрів оперного та балетного мистецтва «Духовна спадщина» ім. І. Козловського.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

До підніжжя Везувію почала доправляти пасажирів компанія «АероСвіт»

Регулярні рейси Київ—Неаполь—Київ почала здійснювати компанія «АероСвіт — Українські авіалінії». Італія стала 28-ю країною, з якою вона забезпечує повітряне сполучення. Про можливості перевезень розповідає перший заступник генерального директора підприємства Олексій КОЧАНОВ.

— Олексію Івановичу, що в «доробку» компанії?

— В «АероСвіту» — найбільша серед українських підприємств мережа власних повітряних маршрутів і найпотужніший парк літаків компанії «Боїнг». Наш флот — це 13 повітряних суден її виробництва: 11 літаків В-737 для польотів на середні відстані та два В-767 —далекомагістральні, здатні доправити пасажирів до інших континентів. Ми обслуговуємо близько 70 авіаліній, у тому числі 12 — в Україні. А Київ—Неаполь став нашим 57-м міжнародним маршрутом. Рейси здійснюватимуться чотири рази на тиждень.

— Чому саме Неаполь

став черговим портом для компанії?

— Бо розширюються передовсім економічні, торговельні та культурні зв'язки. А ще туристичні, які ми маємо намір забезпечувати цілорічно. Обслуговуватимемо також чималу українську громаду в Італії, де мешкає кількасот наших співвітчизників.

— Тобто рейс обслуговуватиме українських пасажирів?

— Не лише їх. Крім розвитку прямого сполучення з Неаполем, «АероСвіт» розраховує залучити транзитних пасажирів з Росії — до Апеннін та з Італії — до Далекого Сходу, Південної і Південно-Східної Азії. Тому

ми зістикували польоти в Неаполь зі своїми рейсами до Москви, Пекіна, Делі, Бангкока. Така стратегія дасть змогу перевізникові генерувати нові транзитні потоки через столицю України, а також істотно збільшить завантаженість на лінії Київ—Неаполь—Київ.

— Тож розраховуєте не тільки на туристів?

— Не тільки. Ми врахували, що Італія — тре-

тя серед країн Європи за обсягами товарообігу з Україною. За даними Держкомстату, 2005 року наша країна експортувала сюди товарів майже на 2 млрд. дол., що на 17 відсотків більше, ніж досі. Надано також послуг на 74,1 млн. дол. — зростання становить 60 відсотків! Збільшуються обсяги й італійського імпорту. Крім української сировини, на тамтешньому ринку з'являється дедалі більше нашої продукції: обладнання для хімічної промисловості, добрива, цемент. Тому нашими пасажирими будуть і підприємці.

— Чим авіакомпанія ще приваблюватиме пасажирів, котрі мандрують до Неаполя?

— Навряд чи Неаполь, розташований на узбережжі Тірренського моря і поблизу підніжжя

діючого вулкана Везувій, потребує реклами. Засноване понад 2,5 тисячі років тому, місто просто-таки переповнене численними історичними пам'ятками, художніми галереями, парками. Тут чимало курортів, а також найбільший у Європі археологічний музей. Його найвідоміші експонати — предмети побуту та скульптури, знайдені під час розкопок стародавніх міст Помпеї і Геркуланума, знищених 79 р. н. е. виверженням Везувію. Хто відмовиться побачити таке?

Інтерв'ю взяла

Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: Олексій Кочанов — заступник генерального директора компанії «АероСвіт—Українські авіалінії».

Фото прес-служби «АероСвіту».

■ СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

Землетрус силою 7,7 бала

Біля берегів Камчатки стався землетрус силою 7,7 бала за шкалою Ріхтера. Удар стихії припав на Коряцький автономний округ на півночі півострова. Постраждали кілька сіл, однак точних відомостей про руйнування поки що немає. Поштовхи, вже не такі сильні, тривають. Науковці відзначають, що загрози виникнення цунамі немає, хоча, за попередніми оцінками, це — найсильніший землетрус у цьому районі з 1900 року.

ТУРЕЧЧИНА

Вибух у порту

У місті Ізмір у порту вибухнула бомба з дистанційним управлінням. Пристрій був схований в контейнері для сміття і вибухнув у той момент, коли повз нього проїжджав військовий автобус (ніхто не постраждав). Вибуховою хвилею було вибито шибки найближчих будинків, пошкоджено кілька автомобілів. Влада поки що не називає ймовірних організаторів інциденту.

КАНАДА

Відмова білоруським чиновникам

Канадська влада вважає небажаним в'їзд на свою територію високопоставлених осіб Білорусі у зв'язку з політичною обстановкою в цій країні. Напередодні тут не дозволили посадити для дозавправлення літак з офіційною делегацією Білорусі, що направлялася на Кубу. А перед цим білоруська влада не виконала прохання Канади звільнити з-під варті їхнього громадянина, затриманого під час акції білоруської опозиції.

БОЛГАРІЯ

Військовим базам США бути

Уряд Болгарії схвалив проєкт угоди про розміщення на території країни американських військових баз. Плановано, що договір підпишуть наприкінці квітня. Він гарантує, що на базах, які стануть використовувати американські військовики, не розміщуватиметься зброя масового ураження. Для потреб армії США Болгарія надасть полігон, військові склади і два аеродроми. Договір з американської сторони наприкінці квітня підпише держсекретар США Кондоліза Райс.

ІТАЛІЯ

Рим відсвяткував день народження

За переказами, Вічне місто заснували в 753 році до нашої ери брати Рем і Ромул, яких вигодувала вовчиця. Отже, італійській столиці виповнилося 2759 років. Хоча дата заснування Рима не є національним святом, це — робочий день, але всі ресторани району Трастевере, мешканці якого вважають себе справжніми римлянами, були переповнені. А вузькими вуличками району під звуки маленьких оркестрів гуляння тривало до ранку.

Як заявили в МЗС Росії, РФ не поспішає вступати до СОТ на жодних умовах

Арбітр в економічному полі

Проблеми і перспективи вдосконалення судоустрою та господарського судочинства обговорили учасники науково-практичної конференції, яка відбулася в Донецьку. Конференцію приурочено до 15-річчя системи господарських (арбітражних) судів України.

Донецьк місцем проведення конференції було обра-но не випадково. Щороку в господарському суді інду-стріальної області розглядають понад 20 тисяч справ, у Донецькому апеляційному господарському суді — понад три тисячі справ. Прийнято рішення про створення на базі останнього «модельного суду», оскільки він відпові-дає сучасним вимогам стосовно облаштування примі-щень, оснащення комп'ютерами та оргтехнікою. Тут па-нує максимальна комфортність у роботі як для праців-ників суду, так і для представників сторін у справах.

У центрі уваги учасників конференції опинилася дер-жавна концепція удосконалення системи судоустрою та забезпечення доступу до справедливого правосуддя. У згаданій концепції реформування пропонується скасува-ти господарську спеціалізацію, а натомість запровадити поділ на цивільні, кримінальні та адміністративні суди.

— Подібні ідеї вже давно відомі в юридичному се-редовищі, — відзначив заступник голови Вищого гос-подарського суду України Анатолій Осетинський. — Не нові й ідеї про скасування Господарського кодексу Ук-раїни. Однак глибинний аналіз нинішнього стану та наукова оцінка цієї сфери однозначно свідчать на ко-ристь збереження діючого, розгалуженого комплексу системи судів господарської юрисдикції. У 2005 році кількість справ, розглянутих господарськими судами усіх інстанцій, збільшилася. Місцеві суди розглянули понад 200 тисяч справ, апеляційні — більш як 35 ти-сяч, Вищий господарський суд — понад 20 тисяч.

За словами заступника голови Вищого господар-ського суду, специфіку відносин і суперечок обумовлю-ють специфічні правила і порядок судового проваджен-ня. Документованість процесу, проста (порівняно з ци-вільним провадженням) процедура визначення належ-ності, достовірності та допустимості доказів, відсутність інституту показань свідків — збереження цих особли-востей дозволяє запобігти надмірній тяганині, приско-рює розгляд справ. А отже — відповідає інтересам са-мих учасників.

Кризовим назвав сучасний стан системи судоустрою і судочинства директор Інституту економіко-правових досліджень НАН України, доктор юридичних наук, ака-демик Валентин Мамутов. Він порадив із обережністю запозичати чужий досвід: на його переконання, вітчиз-няна модель арбітражного суду була найдосконалішою.

Своїми думками під час конференції поділилися й ін-ші учасники, серед них — постійний представник Вер-ховної Ради України у Конституційному Суді України Анатолій Селіванов, директор Інституту законодавства Верховної Ради України Олександр Копиленко, судді господарських судів, представники Академії суддів Ук-раїни та інших навчальних закладів.

Ліна КУЩ.

На знімку: Анатолій Осетинський (у центрі) і в пер-ервах між засіданнями жваво обговорював проблеми господарського судочинства зі своїми колегами.

Фото надане Донецьким апеляційним господарським судом.

Повідомлення про проведення Конференції делегатів учасників АсМАП України
Відповідно до рішення Ради АсМАП Украї-ни від 11.04.2006 р. 8 червня 2006 року о 14.00 розпочнеться чергова Конференція делегатів учасників Асоціації міжнародних автомобіль-них перевізників України.

Початок реєстрації о 10.00.

Конференція відбудеться за адресою:

Київська область, Києво-Святошинський район, с. Капітанівка, вул. Радянська, 4 (Ліку-вально-реабілітаційний центр В. Т. Гуца)

Порядок денний чергової Конференції делега-тів учасників АсМАП України:

- Щодо внесення змін до Статуту та норма-тивних документів АсМАП України.
- Звіт Президента АсМАП України про фі-нансово-господарську діяльність Асоціації у 2005 році.
- Звіт Ревізійної комісії АсМАП України за 2005 рік.
- Різне.

Секретаріат АсМАП України

Уряд США з часу аварії на ЧАЕС надав 400 млн. доларів на підвищення безпеки українських ядерних реакторів

Військовий полігон Адажі — найгрибніше місце в Латвії

У Наталії Вецвагаре — чоло-вік військовий. Живуть вони в латвійському Ліспай. За радян-ських часів це було закрите пор-тове місто. Одну третину його займало військове містечко. До-тепер точно невідомо, скільки військовослужбовців Радянської Армії там жило. Кажуть, від 50 до 100 тисяч. Коли Латвія здобула незалежність, містечко спорожніло за кілька днів. Нині на його території живуть бідні люди: ті, хто не в змозі оплачу-вати житло в центрі. Придба-ти квартиру тут можна за 2—4 тисячі лат (4—8 тисяч дола-рів).

На пам'ять про військову історію цих місць у приміщенні колишньої морської в'язниці створено музеї. За п'ять лат будь-який бажаючий може провести ніч у місцевій каме-рі. За велику плату в асортименті — допит у начальника, наручники і катування. Тюремне реаліті-шоу має популярність. Сюди подивити-ся і посидити приїжджають туристи з усього світу.

До речі, будинок з червоної цег-ли влада хотіла знести. Але колиш-ні військові відстояли в'язницю, придумавши їй нове призначення. Утім, нові завдання сьогодні поста-ють і перед латвійськими військо-вими. Латвія тепер — член НАТО. І її армія (а це майже 6 тисяч чоло-вік) підвладна стандартам цієї орга-нізації. Вона тепер контрактна. Во-сени на дембель піде останній сол-дат, який призивався на термінову службу. Та й сьогодні казарми і служба латвійських строковиків і-стотно відрізняються від наших.

Живуть хлопці по шість чоловік у кімнаті, побутом (кухня, прання, прибирання) не обтяжені. Цю ро-боту виконують або цивільні за зарплату, або техніка — пральні машини. Та й дідівщини тут не-має, стверджує командир роти вог-невої підготовки Юріс Брукс, при-воду для нестатунних стосунків немає. Якщо завинив солдат, чи-стити картоплю на кухню його не відправлять. Не військова це спра-ва. Відпрацьовувати буде «на тум-бочці» днавальним позачергово.

Та й рівняти застелену постіль під гребінку тут не примушують. Служиві спочивають на матрацах майже ортопедичних. Тож сенсу в цій процедурі немає.

Багато хто з підлеглих сержанта

Юріса Брукса хочуть залишитися служити в професійній армії. Це і вигідно, і престижно. Контрак-тник одержує в середньому 270 лат. А ті, хто служить у миротво-рих контингентах (в Іраку й Афга-ністані), — дві тисячі євро щоміся-ця плюс зарплата йде на батьків-щині.

Наталія Вецвагаре каже, що сі-мейний бюджет значно поліпшив-ся після вступу до НАТО. За цей час її чоловік встиг вивчити ан-глійську мову, побувати в Іраку, на стажуванні за кордоном. Нині го-тується до служби в Брюсселі. Але щоб зробити таку кар'єру офіцера, треба прослужити не один рік.

Як нам розповіли в Латвійській трансатлантичній організації, де-фіциту бажаючих служити в про-фесійній армії в країні не спосте-рігається. Особливо багато таких хлопців на сході Латвії серед ро-сійськомовного населення. Щоб стати контрактником, треба прой-ти медкомісію, тест з фізичної під-готовки і скласти екзамен з ан-глійської.

Сержант Юріс Чудо — кон-трактник. В армії він уже десять років. Нині служить у регіональ-ному центрі забезпечення в Ада-жі. Тут же розташований військо-вий полігон. Об'єкт не загоро-джено. Влітку, за словами Юріса, сюди з'їжджаються грибники з

усієї Латвії. А коли тривають нав-чання, то по периметру виставля-ють охорону, яка попереджає мирних жителів, що сьогодні по-лігон зайнятий...

Юріс розповів анекдот. Його можна вважати епіграфом сучас-них збройних сил Латвійської Рес-публіки. Дзвонить президент мі-ністру оборони. Мовляв, на нас напали. Потрібні танки. А той за-питує: один чи обидва?

На озброєнні латвійської армії, відкрив військову таємницю сер-жант Чудо, сьогодні три танки. Щоправда, в робочому стані тіль-ки один... Але й без нього можна обійтися. Адже за безпеку малень-кої прибалтійської держави відпо-відає НАТО. Вона забезпечує і протиповітряну оборону.

Незабаром у Латвії відмовлять-ся і від резервістів-ополченців. Сьогодні їх у країні майже 14 ти-сяч. Це цивільні люди від 18 до 60 років, що раз на рік призивають-ся на військові збори і готові за першим покликом стати в армій-ські лави. Вступивши до НАТО, Латвія відмовиться від послуг ци-вільних патріотів, довіривши дер-жавну безпеку військовим профе-сіоналам.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото автора.

Київ—Рига—Ліспая—Київ.

На знімку: військова база в Адажі.

■ СПОРТ

Перед від'їздом

Футбол. Свій останній матч удома перед від'їздом на чемпіонат світу до Німеччини збірна України прове-де 28 травня в Києві. Того дня синьо-жовті прийматимуть збірну Коста-Рики, яка в новому рейтингу ФІФА перебуває на 26-й позиції. Про це повідомив віце-президент ФФУ Володимир Лашкул.

До речі, саме команда Коста-Ри-ка матчем проти збірної Німеччини 9 червня в Мюнхені відкриває ЧС—2006.

В Італії—90 костариканці у групі обіграли Швецію і Шотландію і по-ступилися Бразилії. А в 1/8 фіналу латиноамериканців легко переграли футболісти тодішньої Чехословаччи-ни.

На світовій першості в Японії та Кореї, обігравши Китай, «Тікос» (так називають свою збірну костари-канські вболівальники) зіграла вні-чию з турками. І лише розгром від

бразильців став причиною того, що за кращою різницею забитих і про-пущених м'ячів до плей-оф вийшла Туреччина.

Далі, як відомо, збірна України 2 червня має зустрітися в Лозанні з Італією, 5 червня в іншому швей-царському місті Волені — з націо-нальною командою Лівії, а 8 чер-вня з Люксембургом в одноймен-ній столиці Великого Герцогства. А 14 червня в Лейпцигу матчем проти Іспанії — старт у світовому чемпіонаті.

Успіх Поповича

Велоспорт. США. Українець Ярослав Попович переміг на друго-му етапі багатоденних перегонів «Тур Джорджії» і очолив генеральну класифікацію цих змагань. Дистан-цію в 187 кілометрів Ярослав подо-лав за 4 години 47 хвилин і 39 се-кунд. Він на 6 секунд випередив ар-гентинця Хуана Хосе Хаедо з вело-команди «Тойота Юнайтед».

Лише результати

Футбол. Кубок УЄФА. 1/2 фіналу. Перші матчі. 20 квіт-ня.

«Стяуа» (Румунія) — «Мід-длсбро» (Англія). 1:0. Буха-рест. «Ліа Маноліу». 45 000 глядачів. Гол: Діка, 30.

«Шальке-04» (Німеччина) — «Севілья» (Іспанія). 0:0. Гельзенкірхен. «Ауфшальке Арена». 53 551 глядач.

Матчі у відповідь відбудуть-ся 27 квітня.

Хокей. Київ. СК «Аван-гард». Товариський матч. Збірна України — «Лада» (Ро-сія, Тольятті). 1:1. Тепер збір-на України вирушить до Біло-русі, де 24 і 26 квітня поміря-ється силами з тамтешньою національною збірною.

14 квітня. Миколаїв. Художньо-документальна виставка «Розгойдані дзвони пам'яті», присвячена голодомору 1932–1933 років в Україні.

16 квітня. Луганська область. У сільськогосподарському ТОВ імені Щорса Лутугинського району сіють ранні зернові.

18 квітня. Донецьк. Міжрегіональний фестиваль «Театральний Донбас-2006».

19 квітня. Київ. VI спеціалізована виставка «Весілля. Сімейний вернісаж. Світ моди-2006».

15 квітня. Вінницька область. Школярі з села Пултівці Жмеринського району під час акції «Майбутнє лісу у твоїх руках» висаджували дерева в урочищі «Демидівська дача».

17 квітня. Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Муцуо Мабучі під час передачі обладнання від уряду Японії громадському центру переселенців із 30-кілометрової зони, що працює у Деснянському районі столиці.

20 квітня. Київ. Представники Міжнародного союзу автомобільного транспорту та Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України передали Державній митній службі України партію обладнання як технічну допомогу.

ВІТЕРАН

Уламок граніту

З бойового завдання Іван Самусенко повернувся у поганому настрої: ворожого «язика» не взяв. Подібне з ним траплялося дуже рідко. Але того разу наразився на вміло замасковану німецьку засідку — ледве сам втік. Коли повертався, випадково надібав шматок вилискуватого каменю, що лежав обіч підірваної скелі, й машинально прихопив його із собою.

— Хлопці, — понуро зізнався бойовим побратимам відомий у полку розвідник, — стався, так би мовити, «прокол». Мало сам не став здобиччю противника. Ні з чим повернувся. Хіба що знайшов незвичний камінь.

— Камінь як камінь, — скептично оцінив товаришеву знахідку гвардії сержант Іван Волков. — Не втямлю: навіщо таку непотрібну річ носиш. Інша справа: у твоїй польовій сумці Шевченків «Кобзар». Краще замість того каменю поклав би ще одну автоматну обойму патронів. У розвідці знадобиться.

Невдовзі під час бойової операції Івана Самусенка поранило. Місяці зо два відлежавши в польовому шпиталі, він повернувся до своєї роти і з порогу землянки радісним голосом сповістив:

— Братці-слов'яни! А камінь, підібраний мною, виявився-таки чудовим гранітом. Це підтвердив геолог, сусід по шпитальній палаті. Він порадив запам'ятати місце знахідки: після війни може згодитися. Та ми швидко забули про «відкриття» товариша.

...Фронт стрімко просувався на Захід. Наближався переможний кінець війни проти гітлерівської Німеччини. Ми вижили на її завершальному етапі. Бойові побратими після демобілізації обмінялися домашніми адресами. От тільки Івана Самусенка вже не було поміж нас. Після чергового поранення він потрапив у інше військове угруповання. Але після війни несподівано приїхав у гості.

За чаркою згадували усе, що сталося після нашої розлуки.

— Осиротів я, — гіркотно повідав Іван Самусенко. — Повернувся після Перемоги до отчого дому, сподіваючися побачитися з рідними, та німецькі супостати висент спалили рідне село. Батька і старшого брата Олексія поглинула глибока прірва війни. Матінку Мокрину Іванівну замордували есесівці. А менша сестричка Оксана померла в дванадцятирічному віці. На місці нашої хати побачив суцільне згарище, знищений фруктовий сад.

Страхітливе видовище і самотність перехопили шемом серце. Але треба було жити, адже усім смертям на зло з війни таки повернувся. Перекинув я через плече все своє нехитре «багатство» — майже порожній речовий мішок, і подався туди, де випадково набрів на уламок граніту. Влаштувався в гранітний кар'єр робітником-каменерізом. Робота надзвичайно тяжка. Але ж на фронті було важче. Ось так і склалася моя повоєнна доля. А в Кривий Ріг приїхав з тобою зустрітися і подивитися, як у місті шанують полеглих у боях за Батьківщину воїнів. Тож ходімо на місце їх поховання. Може, побачу на пам'ятниках і обелісках граніт, видобутий мною.

— Мій граніт! — упізнав за кольором Іван Самусенко на пам'ятниках та обелісках. Засяяли, заискрилися очі мого фронтowego товариша...

Давид КАН,

журналіст, інвалід I групи Великої Вітчизняної війни.

У Києві до Дня Перемоги виділено понад 8 млн. грн. на допомогу ветеранам та сім'ям загиблих під час Великої Вітчизняної війни

Дорогами війни

■ ЩОДЕННИК СПОГАДІВ

Йшов липень 1944 року. Червона Армія з боями виходила до своїх кордонів. Завершувалося звільнення радянської землі від загарбників. Наша дивізія, прорвавши укріплення ворога південніше Ковеля, переслідувала фашистів.

Літо в розпалі. Буйство квітів і трав. Поля Волині шумлять перезрілою пшеницею і житом. Колосся чекає жінок. Але їх немає. Кому збирати хліб? Опустілі села. Точніше, те, що від них залишилося. Уціліли лише деякі хати. Інші згоріли.

Тут пройшов фронт. Усюди видно його криваві сліди, пожарища, всюди смерть і сльози. Ми з боями просуваємося вперед. Залишаємо за собою могили фронтowych друзів.

На дерев'яних табличках пишемо олівцем імена загиблих. Згодом зітруться написи — з'являться безіменні солдатські могили. Але ніколи їх, полеглих, не забудуть люди.

Форсуємо Західний Буг. На цьому рубежі почалася війна. І от ми знову тут. Ворог відходить, перетворюючи усе на своєму шляху в попіл. Короткі липневі ночі. Ще короткий солдатський відпочинок. Полки дивізії поспішають уперед, щоб не дати закріпитися супротивнику на нових рубежах.

...Ми вже на багатотраждальній землі Польщі. Прийшли сюди, щоб подати руку допомоги братерському народові. З ближнього лісу вийшла жінка. Вона веде корову, а за поділ матері міцно тримається дівчинка трьох-чотирьох років. Зляканими оченятами озиряється навкруги. Її мати зупинилася, поправила хустку і привітно махає нам рукою. Вона, як і багато інших, поспішає до рідної домівки. Але чи буде дах над головою після того, як пройшли фашисти?

Звільнено перше польське місто Хелм. Разом з червоноармійцями його звільняли жолніри Війська Польського. Радо зустрічали своїх визволителів жителі міста. Той пам'ятний день, 22 липня 1944 року, став першим днем відродження нової соціалістичної Польщі.

...Бійці розташувалися в садах, дотримуючись обережності і маскування. Батальйони 920 с/п під командуванням майорів Чуприни і Золотаревського готувалися до переправи через Віслу.

Командир 920 с/п підполковник Телегін Яків Іванович викликав інженера полку капітана Аристову та командира

Микола Васильович ПИВНЕНКО (перший ряд, посередині) з фронтowymi друзями. Польща, Пулавський плацдарм, 10 жовтня 1944 року.

саперного взводу лейтенанта Бурляєва. Після бойового завдання вони по всьому березі почали шукати рибальські човни та дошки для плотів.

Сапери Жежеря, Шкибин, Халюков ремонтували човен. Сапери Кувшнов, Герасимов, Ячминович збивали плоти. Могутня красуня Вісла — коло наших ніг. Ми п'ємо її чисту холодну воду. У края берега на дрібних хвилях гойдаються зроблені нами плоти і відремонтовані човни.

Коли 909-ий, 916-ий та 920-ий полки почали переправу, сонну тишу ночі розбудили вибухи снарядів і часті черги кулеметів. Лавина вогню і металу опустилася на нас. Прозорі води Вісли розбавилися кров'ю радянських бійців, уцілілі наближалися до берега.

За широкою дамбою стояло село. Відступаючи, фашисти підпалювали будинки й убивали людей. Удушливий дим від смоляних колод будинків, що догорають, низько стелився над землею.

Солдат Федір Жежеря вирив окоп, установив кулемет й розклав безприпаси. Поки не зійшло сонце, вирішив набрати води. І раптом простившись один снаряд, за ним — другий, третій... Між копиць жита стали рватися міни. Жежеря упав на вологу землю, що пропахла порохом гаром. У проміжку між розривами він почув плач дитини. Прислухався — ніби зовсім поруч. Розсунувши снопи копиць, солдат побачив молоду польку з немовлям. Із злостю ринулася до нього, намагаючись захистити свою дитину, але впізнавши

російського солдата, розплакалася.

Вона сиділа на сирій землі в одній нижній сорочці. Правою рукою пригорнула дитину, а лівою затискала рану на своїй нозі. Червоні струмки крові стікали на землю. Федір розірвав індивідуальний пакет і туго забинтував рану. У мішку знайшов шматочок цукру, просочений димом важких боїв, і простягнув його майбутньому громадянину нової Польщі.

Над широкою Віслою сходило сонце. Занурили промені у воду, воно посміхнулося матері й дитині, обігріло теплом. Солдат заквапився до свого окопу. Сонце піднімалося дедалі вище і вище, відблискуючи на касках солдатів, які чекали атаки.

Перед нами виднілася безіменна висота, а за нею, немов зуби гігантської пили, стояв сосновий ліс. Праворуч, вдалині, горбатилася стародавня фортеця Яновець. Там причайвся ворог, якого потрібно знищити.

Загуркотіла артилерія, заграли «Катюші». Пулавський плацдарм на західному березі Вісли розширювався. Звільнення польської землі і багатотраждального народу від фашистських загарбників продовжувалося.

Микола ПИВНЕНКО, колишній старший сержант 920 с/п, 247 с/д, 68 Армії 1-го Білоруського фронту. Звенигородка Олександрійського району Кіровоградської області. Фото із сімейного архіву.

■ ТВОРЧИСТЬ ЧИТАЧІВ

Спогади про Перемогу

Помнишь, друг, этот май и весну,
в битвах мы отстояли страну.
Пол-Европы спасли от чумы,
чтобы не было больше войны!

Мы делили и радость, и боль,
и не знали — вернемся ль домой.
И увидит ли старая мать
сына-воина дома опять!

Но не каждый вернулся сынок
и не сохнет от горя платок.
Фото сына висит на стене —
это память о страшной войне!

Снова май к нам пришел и весна,
в День Победы мы выпьем до дна.
Друг, по полной сегодня налей,
вспомним павших в сраженьях друзей!

Нас с тобою зовут «ветеран»,
мы не спим от полученных ран.
С каждым годом нас меньше уже.
На последнем стоим рубеже...

В. КОРОТЧЕНКО.

Дніпродзержинськ.
Дніпропетровської області.

«Цыпленок»

Радянські воїни знали німецьких посіпак з рідної землі. Наше село Олександрівка, що на Одещині звільнилося від фашистів у березні 1944 року. І одразу ж нас, молодих дівчат від 17 років, мобілізували до райцентру Ширяєве. Поважний майор переконливо розповів, куди потрібно йти і що робити. Затамувавши подих, ми слухали військового — кожен розумів, що наша допомога у захисті Батьківщини необхідна і, якщо виконуватимемо усі завдання, то перемога прийде швидко й додому повернуться батьки і брати.

З району до Тирасполя вирушили пішки. Не пригадую, скільки днів йшли. А от Тирасполь запам'ятаю: ніде живої душі, сумно й страшно. Спали ми у порожніх хатах. Вночі лише коти нявкали, та пси заводили, здавалося, що містом тиняється неприкаяний смуток, обнявшись із п'яною від горя печаллю. Вранці нам давали настанови: з криничку воду не пити, якщо хтось зустріне — в розмову не вступати, всі повинні бути розсудливими.

І знову в дорогу. Кілька кілометрів — степ і степ, скільки око сягне. Якийсь ніби видолонок — отут і перепочинок. Розмовляли про дім, про фронт, та більше думали, що буде з нами.

Найважчим для мене був травень — копали і копали

окопи: в довжину, ширину, висоту. А довкола у полях хліба піднялися: пшениця, жито — колосок у колосок. А запах! Гарно і важко розбурканий душі...

Звідкись пробігла чутка, що ніби буде бій під Кишиневом. Наші переможуть, і ми тоді почнемо додому. А поки по дорозі, що поруч, поспішали машини з військовими. Одна зупинилася. Ми, охочі до гарних хлопців, кинули своє знаряддя праці — і до них. А солдатів у машині — зо двадцять, усі одягнені в новеньке військове вбрання. Один тримає балалайку і каже: «Хто заграє і заспіває, подарую». Я одразу ж пригадала батька, як він грав нам у свята, тож, насмілилася, взяла балалайку і заспівала: «Балалайка, балалайка, балалайка-стукалка.

Мой миленок поросенок,
а я его куколка».

Притисла інструмент до грудей і не віддаю. Скочив з машини солдат у обмотках, із зів'ялою конвалією в руках, відняв балалайку і запропонував: «Я тобі, а ти мені», і заспівав:

«Ландыш белый, ландыш белый,
ландыш сильно пахнет.
Скоро милый твой придет,
твое сердце ахнет».

А я йому:
«Пусть придет,
пусть придет, а я не боюсь:
Пойду с ним в сельсовет,
сразу расцелюся».

Він мені:
«От девчата так девчата,
нечем нам гордиться.
Разве маленький цыпленок
в невесты годится?»

Яка образа!
Назвав мене «цыпленком».
Я дала задачу:
«Я не маленький цыпленок,
я сейчас счастливая.
У тебя ножки как у кошки,
шея петушиная».

Повна машина реготу. Другий боець узяв балалайку і попросив мене: «Заспівай напутно — й інструмент твій».

Я подумала і заспівала:
«Били немцев на Кавказе,
били немцев на Дону,
Догоните у Берлина,
бейте немцев на дому».

Віддав балалайку ще й по-

дякував. Хлопці прощалися, обійцали, що всі повернуться, придуть у гості. А той, що в обмотках сказав: «До свидання, цыпленок!».

Страшна чутка справдилася. Через кілька днів відбувся бій за Кишинів. Тієї ночі від страшених вибухів, що розривали землю, не спав ніхто. На другий день усе стихло. Ми знову взялися за лопати. А дорогою йшли і їхали: хто на підводі вкритий, хто з порожнім рукавом пішки. Медсанбат організували в сараї, там оперували й обробляли рани бійцям. Деякі легко поранені розповідали, що німці покинули Кишинів, що скоро підемо додому. Пекло сонце. Нестерпно було від запаху крові та людських тіл. Я падала долі і нюхала землю, яка пахла весною.

Невдовзі ми йшли додому. У селас нас годували хто чим міг. Добралися щасливо. А дома роботи — хоч бери в руки одночасно сапу, косу й лопату...

Проминуло більш як шістьдесят років, а той час не забувається. Я й досі пам'ятаю образливого «цыпленка», так хотілося бути дорослою...

М. МИХАЛЬЧУК-ОНИСІМОВА.

Волошкове
Сокирянського району
Чернівецької області.

■ 20-Й ЧОРНОБИЛЬСЬКИЙ КВІТЕНЬ

Його біль і пам'ять нащадкам

Микола Селюченко (на знімку) — один із тих, хто створив безцінні документи—свідчення про жахливі події 1986 року. Коли поблизу міста Прип'ять вивірився з бетону поранений «звір», який став дуже небезпечним і котрому потрібно якнайшвидше заткнути пащу. Так тоді журналісти і спеціалісти називали зруйнований 4-й реактор Чорнобильської АЕС.

Працював він у той час фотокореспондентом у Київському об'єднанні художників-графіків. А потрапив туди в 1980 році не випадково. Бо ще в 1954 році закінчив відділення живопису середньої художньої школи. Потім курси майстрів

що фотооб'єктив пензель...

Одразу після аварії на ЧАЕС його розшукувало Київське обласне управління Міністерства внутрішніх справ України. Пропозицію

фіксувати те, що відбувається на станції, сприйняв як наказ. І вже 2 травня 1986 року, озброєний «Києвом», він їде у перше відрядження, під час якого відбувається його перше наближення до розлюченого звіра...

Перші знімки Селюченка спершу з'являються в газеті «Радянський міліціонер», а згодом в обласних газетах «Київська правда», «Молода гвардія», багатьох республіканських виданнях. Всього на АЕС, у Прип'яті, Чорнобилі, зоні відчуження він побував потім

відтіснив

понад 20 разів. Нині з кількох сотень зроблених тоді фотознімків чимало зберігає в оцьому великому альбомі. До речі,

Таким мальовничим і красивим було у травні 1986 року місто Прип'ять. Нині воно мертве.

це вже третій альбом його фототворів.

Учора в музеї Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. відкрилася фотовиставка Націо-

нальної спілки фотохудожників України до 20-ї річниці аварії на ЧАЕС «Чорнобиль — біль наш!». Значну частину експонатів на ній становитимуть фотороботи цієї спілки Миколи Селюченка, яку він очолює з початку існування — вже 17 років.

Знімки, представлені на виставці й на цій газетній сторінці, розкривають героїзм і мужність ліквідаторів аварії, драматизм того, що сталося на ЧАЕС. Утім, подібних власних виставок, присвячених іншим темам, у нього було щонайменше півтора десятка. Більшість його творів — це не протокольна фіксація цікавих і важливих моментів життя, а емоційно насажений

Обліт вертольотом і перший знімок зруйнованого блока ЧАЕС.

Американський лікар Р. Гейл, який запропонував безкорисливу допомогу потерпілим, дає перше інтерв'ю в Чорнобилі.

образ. Та це вже тема іншої, детальнішої, розповіді про Миколу Івановича.

Отож, відклавши пензель, Микола Селюченко став фотохудожником. Він заслужений діяч мистецтв України, володар найвищого звання Міжнародної федерації фотомистецтв, чие визнання прирівнюється до титулу гросмейстера в шахістів.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Фото з особистого архіву М. СЕЛЮЧЕНКА.

Підполковник Микола Скидан, який керував гасінням пожежі, що виникла на станції 23 травня 1986 р.

побутової фотографії, затим — факультет журналістики Київського держуніверситету ім. Т. Г. Шевченка. І так склалося,

Чергова колона автобусів їде до Прип'яті по людей.

Перший відкритий могильник техніки, яка набрала небезпечні для людей дози радіації.

У Києві з'явилися вулиці
Георгія ГОНГАДЗЕ та Вадима ГЕТЬМАНА

Порядна душа

Вийшла книга «Василь Большак. Контури портрету» (Київ, видавництво «Сфера», упорядники Лариса і Юрій Большак).

Це — спогади. Упорядники — дочка і син героя книжки. Нині «сімейні» мемуари — невелика дивина. Вже потроху забулися ті часи, коли мемуари писалися тільки номенклатурниками й про номенклатурників. А втім, ця книжка саме про радянського номенклатурника! Але він був особливим номенклатурником.

Нинішньому поколінню, сьак-так вихованому на життєписах героїв антирадянського опору, треба пояснювати, хто такий був Василь Большак. Тобто треба говорити, що до КДБ його не тягали, в Сибіру він не сидів і самвидавом не грішив. Він служив системі офіційно й на досить відповідальних посадах. Любитель спрощеної історії вигукне: «Й що ж тут цікавого?»

Не варто поспішати з висновками. Почніть читати книжку. Можете почати навіть не з передмови, а зі спогадів Зої Большак про свого чоловіка — про знайомство на війні, про те, як молодий лейтенант Василь відбив Зою у генерала Черняховського (не того, знаменитого, що згодом фронтом командував, а його брата-танкіста). Далі ви не зупинитесь — вам захочеться знати більше. Бо завжди хочеться знати більше про людину, яка вміє робити красиві й сміливі вчинки. Василь Большак умів їх робити й робив усе життя, хоч то були часи, коли краще не висову-

ватися. А Большак був на виду: радянський журналіст і письменник, випускник ВПШ, у 60-х роках — головний редактор журналу «Україна», на межі 70-х — 80-х голова Держкіно УРСР, потім — головний редактор журналу «Український театр».

Журнал «Україна» за часів його редакторства — легенда, неймовірна й неперевершена дотепер!

А кіно? Не таємниця, що Большака поставили командувати українським кінематографом після розгрому «поетичного кіно». Але саме при ньому було знято знамениту «Пропалу грамоту»...

За тих часів не могло бути добрих, а головне — порядних душею начальників. Він зумів бути саме таким. Він не боявся заступатися — за людей, за культуру, зрештою — за Україну, без лапок.

Один з авторів цієї книжки, проникливий культуролог Вадим Скуратівський, можливо, найточніше висловив сенс і

значення Василя Григоровича Большака. Скуратівський вважає: саме завдяки таким, як Большак, ми втримались і вижили в тому грішному подвійно-лукавому радянському світі.

Цитуємо Скуратівського, бо краще не скажеш: «Перемінилась вже навіть назва тієї вулиці, де стоїть той дім, який так лякав мене в інших «номенклатурних» своїх квартирах, і так вавив мене у тій квартирі, де жив В. Г. Не «інтер'єр» і не «площа» його господаря. А те, що він там залишався людиною.

Багато будуть говорити-писати про світ, у якому ми донедавна жили. «І чим далі...»

А відсунувши убік усі доктрини-концепції, належить сказати, ЩО зберегло той світ. І хто саме.

Серед інших добрих людей (небагатьох, зрештою) я хочу подякувати передовсім тому чоловікові».

Спогадів у книзі багато. Це писали зовсім-зовсім різні люди, колеги, друзі, знайомі: Богдан Жолдак, Юрій Богдасhevський, Олександр Непорожній, Дмитро Міщенко, Дмитро Цмокаленко, Степан Колесник, Анатолій Михайленко, Юрій Мушкетик, Олекса Ющенко...

Читаєш цей список і думаєш: як він умів усіх їх об'єднати, отаких різних? А головне — всі вони згадують саме те, що було у Большака й не вистачало цілому суспільству — нормальна людська доброта й порядність душі.

Цього й тепер не вистачає.

Але Василь Большак — був!

Віталій ЖЕЖЕРА.

Два крила
надії

Так називається четверта персональна виставка київської художниці Галини Інгули, яка відкрилася в державній науковій архітектурно-будівельній бібліотеці (Гостиний двір, 4).

Зі своїх 25 років Галина Інгула професійною художньою творчістю займається три роки, навчаючись у творчій майстерні відомого київського художника Костянтина Косаревського. Після закінчення спеціалізованої школи навчалась художньо розпису по дереву, працювала дизайнером.

Незвична манера письма (у стилі фентезі), невідома феєрична планета Інгула — все це викликало в шанувальників та колекціонерів живопису несподіваний по-

пит. Нині близько 70 робіт молодієї художниці перебувають у приватних колекціях.

Під час відкриття виставки відбувся дебют рідного брата Галини, сімнадцятилітнього композитора Костянтина Нечипоренка (на знімку). Студент другого курсу факультету соціології Києво-Могилянської академії, він у складі аматорського ансамблю віолончелістів двічі був лауреатом міжнародних конкурсів. До відкриття виставки Костянтин написав і виконав свою першу сонату.

Нинішня виставка об'єднала фантазію і реальність, які присутні в житті кожної людини, — два крила надії.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Портрет
мого сучасника:
Володимир
Яворівський
(Літературні нотатки на полях)

1.

З ДОСЬЄ. Народився Володимир Олександрович Яворівський 11 жовтня 1942-го. Село Теклівка Крижопільського району Вінницької області. Сім'я колгоспника. Філологічний факультет Одеського університету закінчив у 1964-му. Працював у редакціях газет «Запорізька правда», «Прапор юності», «Ленінська молодь», на запорізькому радіо, кіносценаристом Львівського телебачення, літконсультантом Львівського телебачення, літконсультантом і референтом Спілки письменників України, завідувачем відділу прози журналу «Вітчизна», потім заступником головного редактора цього журналу. Членом Спілки письменників СРСР він став у 29 років. До цього було опубліковано книгу «А яблука падають...» (1968 р.). У рік прийому до Спілки з'явився ще один художній (тобто вигаданий... «над вимислом сльозами облілюся!») твір — «Грона стиглого винограду». Пішла публіцистика: «Крила, вигострені небом» (1975), «Тут, на землі» (1977), «І в морі пам'ятати джерело» (1980), «Право власного імені» (1985). Це — непридумане. Конкретне вторгнення в життя. З фактами, іменами, датами, здійсненнями, боротьбою, пошуками...

Так, вривалися цього періоду і романи: «Ланцюгова реакція» (1978), «Одягнися з осені» (1979), «Автопортрет з уяви» (1981), «А тепер — іди» (1983)... Буйно в ці романи лягало життя — було тісно на кожній сторінці! Уживалося страждання, плакало небо, шукаючи справедливості в людей, що зтужилися за правдою, чистотою і любов'ю!..

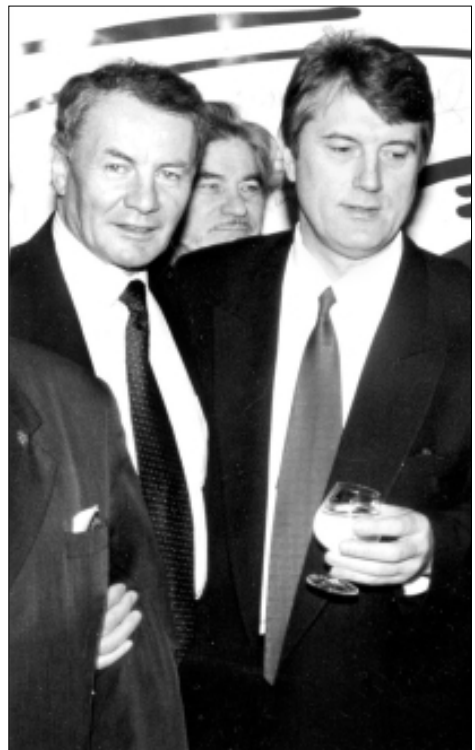
Усе-таки за художньо-документальну повість «Вічні Кортеліси» було присуджено Володимиру Олександровичу Державну премію УРСР імені Т. Г. Шевченка (1984)...

... Я тримаю зараз у руках «Вовчу ферму» Володимира Яворівського. Придбав її п'ять років тому. «Марушка мандалина» (оповідання), «Провінціальний страйк» (новела), «Вовча ферма» (новела), «День переможе-них» (новела), «Донна Ганьба і Гань Дон» (оповідання, читайте його і не шукайте в заголовку ніяковості), «Навіть смерть — це не назавжди» (новела), «Варвара серед варварів» (повість), «Криза» (роман)...

Чи варто нагадувати читачу, що між романом, надрукованим тоді, і «Вовчою фермою» — більш ніж десятилітня перерва. Вона, ця блюзнірська перерва, для такого рівня письменника, як Яворівський, не пробачна. І грішна. Але настільки пояснення жажливо у ці роки розпустою нової влади, яка дала Богом подаровану Україні незалежність. Яворівський перейшов знову до публіцистики. Тепер засміченою політикою до краю...

2.

«Ох ці вічні борці!»... Постає запитання, що не вистачало Тарасові Григоровичу Шевченку, який прожив лише 49 років? Ріс у сім'ї кріпака. Викупили, вступив до Академії мистецтв. Заприсягував у Кирило-Мефодіївському товаристві, розпустив язика. І був відправлений в Оренбурзький корпус рядовим. А повернувшись з пекла, з ями — став другом Чернишевського. Того самого Чернишевського — автора прокламації «Панським селянам...», того самого, якого в 1864-му піддадуть публічній страті і відправлять на каторгу в Сибір. Невже не зрозуміло, про що говорили Шевченко і Чернишевський? Один був автором «Кобзаря» (1840), поем «Катерина» (1838), «Гай-

дамаки» (1841), «Сон» (1844), «Наймичка» (1845), «Неофіти» (1857), «Марія» (1859), п'єси «Назар Стодоля» (1843)... Другий — ідейний натхненник «Землі і волі»... Тобто — смертних душ, що вийшли один — з рабів, другий — з грізної землі, де є Бог і немає правди. Другий Бог — цар на землі — владику всього і вся. І не пискни! Але... Йде все само до пізнання справедливості!

«... Здесь я видел также изрядный опыт самовластия дворянского над крестьянами. Проезжала тут свадьба... Они друг друга ненавидят и властью господина своего влекутся на казнь, к алтарю отца всех благ, подателю нежных чувствований и веселий, зиждителя истинного блаженства... И служитель его примет исторгнутую властью клятву и утвердит брак...»

Це — з «Подорожі з Петербурга до Москви»... Розділ «Чорне багно». Талант Олександра Миколайовича Радищева. На кожній з 25 сторінок, де зупиняється ця людина, — справи страшні, нелюдські, звірячі. І — звичайні (як у нашому сьогодишньому житті!): продаж селян з молотка, рекрутський набір, насильницьке розлучення нареченого з нареченою... «Страшись помещик жестокосердный, на челе каждого из твоих крестьян (читай: і сьогодні людей з народу) вижу твоє осуждение». Арешт, в'язниця, допити... І потім він діяв — сміливо. Йому казали — дарма! Але він узався за старе, а потім покінчив життя самогубством...

...А це з новели Володимира Яворівського «Вовча ферма» — сучасне село з новими хазяїнами, «крутими»:

«Вовча ферма! — повторював Іван за кожним ударом лома (він рятує людину, яку послав на «завдання». — В. Ю.). — Товстий лист бляхи прогнувся і повільно вилізав із нижнього назу. Тепер його можна підколупнути плоским гостряком лому... — Вовча ферма... тьма-тьмуца овец... але кожна тремтить за власну шкуру... — Іван ще ніколи в житті про таке і так не думав. Тим більше вголос... Закривавленою рукою згріб пригірці снігу на кабіні, потер між долонями і викинув червону сніжку через себе. Міцно вхопив тіло тракториста попід пахви і потягнув на себе. Худесенький, а наче тримав

хтось. Іван щосили смиканув ще раз, і голова тракториста схилилася йому на ліве плечі.

Кілька сніжинок, сівши на неголену щокую чоловіка, вже не танули».

А це з повісті «Варвара серед варварів» (географія — село Володимира Олександровича — «Що я скажу мамі в Теклівці?» — стор. у книзі 93, 8 рядок знизу. — **В. Ю.**):

«Удосвіта Вампір сідив із кулька, в якому торохкотіли потовчені пляшки, півшклянки горілки. Надпив. Однією рукою тримаючи велосипед, а в другій — сизого гринчака — прийшов пригостити Крістофора і вибачитися за вчорашнє.

— Не переживай, братуха. Маруха верньоца. Корова, свінья, дамскій лісoped... тичьо? Загнулсь?

Вампір випустив з рук велосипед, підніс до уст Вара шклянку. На нього дивилися вже заledenілі Варові очі. Із посинілої руки струмів іржавий уламок пилочки. По ланцюгу сповзалися до Ворфоломія мурахи»...

Я міг би цитувати і далі з книги «Вовча ферма», якій виповнилося вже шість років. Перерва — на публіцистику? На боротьбу? З ким? Чим? А хіба «Листи президенту» — не публіцистика з великої літери? Хіба не відчуються в ній герценські мотиви, мотиви Радишева, мотиви великих українців минулого і недавнього минулого?

Наш великий сучасник Павло Загребельний, що завжди відзначався вишуканим літературним смаком, немовби застерігаючи Яворівського від відмови писати прозу, радить у передмові до «Вовчої ферми» (цитую її цілком, вона того варта): «В англійського поета і художника Вільяма Блейка є ератора «Танок Альбіона. Екстатична постать нагого молодого атлета, голова якого між світлом і тьмою, а ноги між вогнем і холодом, — мовби втілення нашого існування між небесами і земною юдолюю. Мені це завжди видавалося письменницькою долею. Сьогодні наукою вже встановлено наявність геологічних розломів, що проходять у земній корі на межі зіткнень суші й моря, гірських масивів і велетенських рівнин. Це — зона землетрусів, вулканів, цунамі, торнадо, зона життя і смерті так само, як у своєрідному есхатологічному розламі, що знаменується для нас словами «рай» і «пекло».

І завжди, відтоді як було вимовлено слово, в отих кризових, катастрофічних точках людського буття присутній Свідок, Письменник, Художник. Його місце одвіку там, там його пристрасі і його вміння, там його душа і його дух, і вже дух лише не там, де хоче, а де повинен, бо художник, мов Прометей до скелі, прикутий до страждань світу, він не може навіть повернути голови, як люди в печері Платона.

Таким я бачу письменника Володимира Яворівського.

Розполовинений, розчахнутий, як блейківський атлет, між добром і злом, щастям і лихом, славою і ганьбою, красою і звіроднілістю — цей блискучий український прозаїк із своїм словом завжди там, де біль і гнів його народу: чи то це трагедія поліського села Кортеліси, знищеного гітлерівцями, чи нещасна особиста доля геніальної художниці Катерини Білокур, чи апокаліптична Чорнобильська катастрофа, а чи і наше похмуре сьогодення, яке продажні душі вже найменували кастрованим словом «негаразди», а воно тим часом щодалі більш нагадує тихий Чорнобиль.

То чи ж може чесний письменник мовчати перед новими загрозами? Володимир Яворівський не мовчить. І в цьому його щастя, а наше — так само. Конча Озерна».

3.

Людська комедія... Взявшись колись серйозно за перо, маючи дар, даний долею, пише історію звичаїв. Про це сказав ще Бальзак у передмові до «Людської комедії»: «Складаючи опис пороків і чеснот... мабуть, думалося мені, я зможу написати... історію звичаїв». Комедію про французьке суспільство Бальзак вирішив зробити з 90 романів і оповідань, пов'язаних загальним задумом і загальними персонажами. В українській літературній комедії своє слово сказав автор передмови до книжки Яворівського. Історичні романи, нинішні теми українських книг Метра, якими зачитуються, про які сперечаються...

Яворівський шукає свою тему, свої персонажі. Вони живуть майже завжди в Україні, їхня мова тутешня, щира, нехитра; в книгах його — завжди все-таки надія, хоча

багато нездоленості; все це — народно; земля, небо, дощі, світло сонця... Все це завжди пахне батьківщиною, її звичаями; писання пов'язані завжди з мрією про краще... Шаблею козацькою б'є публіцистика. Навіщо не за рангом іноді рубається. Але так уже виходить! Не сам собі прикріпив крила. Рух його до народу — чистий, хоча вороги богохульствують із заздрості. Свого часу на перших виборах депутатів у союзний парламент став переможцем у Києві. Депутат Верховної Ради СРСР.

Яка ж шабля в руках! І яке письменницьке чуття на пороки, чесноти, обіцянки!

Яке ще туманне майбутнє — незалежність Землі, яку знаєш не тільки з чужих книжок. Свої читаються і в Україні, і за її межами!..

На третій день уже, як у вир, — в пристрасті!

Депутат з Києва зчепився із самим Горбачовим.

Захищав опальних Єльцина і Сахарова. Інтуїція письменника, що один з небагатьох (Єльцин цей!) і розвалить Імперію! І дасть Україні можливість відокремитися!

А потім ця рубка-січа в «Листах Президенту», в листах до Кучми... Який незалежність зробив своєю втчиною, панськими угіддями. Думається, депутат Яворівський, письменник Яворівський володів інформацією достовірною. Що робиться всередині незалежної країни?

Чи писати, а якщо ні — повіситися?... Але розпоряджається всім час. І людські комедії! Ох уже, ці комедії!

...Крокую паркетом Будинку художника статечно, щоб не запідозрили, що спізнююся на з'їзд письменників. Поважна причина: у «Правді України» тільки-но взяв квитки до Криму і свій паспорт (іншого часу не було). Треба їхати в Крим на розширену читачську конференцію. Ліворуч, на стільцях — купи троянд. Біля них на варті — відомий усім столичний діяч культури Б. Не знаю вже, ким мене вважає він, але піднімається і, показуючи на квіти, знімається, кому вони призначаються. Ні, не Яворівському. Влада поставила на іншого. Вони впевнені, що «бунтар» Яворівський на першу особу в спілці й у страшному сні не пройде. І міський голова Києва, що приїхав уже на шапкобрання, тримаючи букет, звертається з вітанням до Івана Драча, пояснюючи йому, як колись учився і навіть іноді читав вірші...

А переміг Яворівський. Спочатку претендентів на головну посаду Спілки письменників було багато. Зайві відсіялися. Залишилися Іван Драч і Володимир Яворівський. Напевно, у Івана Федоровича був похмурий день, дощило...

Комедія, комедія! Рвуть на шматки Спілку з Яворівським. Спалахує бунт Київської письменницької організації. Очолює його перша особа (теж балотувалася на вищу посаду й набрала принизливу кількість «за»). Витягують акти нещодавньої ревізії спілки. Шляхетність Яворівського особисто мене приголомшила. Якщо і були зловживання, все це стосувалося промахів колишнього керівництва, а не Яворівського. Він прийняв господарство «на віру». Кілька разів чув, як Яворівський заявляв: не хочу, щоб погано говорили про М. (колишня перша особа спілки).

Один факт з акта. Щоб зрозуміли мене, скажу: на той час я обіймав у спілці начебто три громадські посади: член президії письменників України, член ради Київської письменницької організації і член комісії Літфонду України (хто везе, напевно, того й поганяють?). Отож ще задовго до з'їзду триває засідання Літфонду. Ш., перша його осо-

ба, якимось легко, граючися, каже: ми віддали в Криму клаптик землі, що нам не потрібний, нехай користуються люди...

За цей клаптик потім відбував за всіх Яворівський. Чи треба пояснювати, що виступів тих, хто був проти того, щоб віддати землю, в протоколі не виявилось. Я особисто запитував Ш., чи є акт якоїсь комісії, що засвідчує факт такої віддачі? Яворівський потім зачитав на одному із засідань президії оголошення в кримській газеті: продається земля, початкова вартість 2 млн. доларів. Той самий клаптик! Потім Ш. їздив на довгій машині, потім хворів. Чудовий поет. Страшно, коли інженери людських душ курвляться...

Ах, людські комедії, людські комедії! Хворів я того тижня, лежав, прикручений крапельницями, коли уночі увірвалися на Банкову, 2, військові. На плечах їх були члени «нової» Спілки письменників чисельністю близько двадцяти чоловік. Великий юрист епохи закреслив імена 1700 письменників, призначив цих двадцять. «Актив» приповз на Банкову, 2, с надувними матрацками і подушечками...

Це хльостіше французької комедії звичаїв, пороків, нескінченно різноманітної історії людського суспільства. «Пам'ять поколінням!..»

4.

На межі катастрофи... Відключили світло, воду, газ, телефони. В останню хвилину сказали: орендоване вами приміщення для позачергового з'їзду, що придуманий письменником Яворівським, закрите у зв'язку з профілактикою. А 1700 справжніх письменників їдуть до Києва. В областях викликають усіх підряд на «килим». «Яворівський — злочинець! Він злодій. Він продав будинки відпочинку, продає будинок на Банковій...»

І кому — хутряна шапка, кому — грошова винагорода. А кому — погроза: «У вас борги за квартиру. Виселимо!», «У вас — пияцтво. Пиймаємо і посадимо»... Задихаються від ненависті кучмівські газети...

А люди їдуть. Чи є кворум?! Викрики: «Є! Уже більш як тисяча!»

О, зірка Яворівського! Вона усе-таки світити тобі!

Вона любить тебе! Вона береже тебе!

...Веде позачерговий з'їзд письменників України під відкритим дощовим небом перед Банковою, 2, Дмитро Павличко. Виступають, говорять, погрожують комусь. Володимир Олександрович — у першому ряду. Напруження — як перед атакою. Я стою й думаю: з якого кінця почнуть тіснити? Праворуч, від Білого дому? Адже погрожують йому звідти — відступися, знімемо! Чи ліворуч, від метро? Чомусь немає там людей. Напевно, заслін... А може, і праворуч, і ліворуч?

Пішов сніжок замість дощу. Капосно на душі...

Раптом Павличко шепоче мені: — Вам виступати. Кажіть російською мовою!

У мене... Порожньо, порожньо! Як ми, письменники, дозволили так вилаяти себе! Що ж ми хочемо? Що хотів Яворівський? Щоб ось так роздавали для прикладу? Щоб усі тепер ще більше боялися цього білого будинку! Раптом згадую, як сусідка зателефонувала перед тим, як мав їти на з'їзд: «Підтримайте Яворівського! Він врятував Україну, коли заліз на бензовоза й умовив водія не підривати машину біля Верховної Ради»... Після Юлії Тимошенко, після Мороза говорити, звичайно, нелегко. Говорю. А сам тримаю руку біля правого боку. За сім років дійсної служби в армії звик до автомата. Утім, він, дружок, навчив мене в тривожну хвилину нічого не боятися. Та й життя з Яворівським у будинку за тобою навчило дечому. В усякому разі, тут від самого приходу його згасли галас, тупіт ніг, погрози. Жодного разу я не відчув: тут хитрять, плетуть інтриги. Надивився я свого часу тут усякого. Бог тому суддя.

5.

«Володя — наш, свій... Людина велика, масштабна!» Це слова Миколи Вінграновського. Тоді, у якийсь відтинок часу, мені випало щастя працювати з ним у редколегії журналу «Слов'янське віче». Страждав він тоді, бідував. Це після смерті великі світу цього письменники люблять поговорити, який був талант, як умів із трибуни читати свої вірші, як треба написати спогади — та за рангом, щоб уклалися! А Володя Яворівський давав Миколі тоді безповоротно на їжу, на його подорож на кобилі Манюні (який шедевр ця повість «Манюня!» Повість про коня. Якого б'ють, люблять і який тягне безмовно віз).

— Я взяв у нього, не соромлячись, що живу так. Що він міг виплутатися з цього усього, а я... Я ні!

Позаторік я прийшов з лікарні — худий, жовтий.

Яворівський мені сказав: — Вовчику, тобі треба на курорт. Я тобі дам грошей ... безповоротно. Ти підлікуєшся, станеш на ноги...

Боже, яке щастя перетворитися на коня, котрого ще люблять! Уві сні і тепер тримаю іноді віжки в руках і тихо кажу Машці: «Ти вибач мені, га? Що вдарив батогами! Ну так вийшло!» Просинаюся і думаю: «Усі дуплять нас, як коней батогами, що непокірну хитрунам тварину»...

Перша моя робоча професія — їздовий. І перша робоча професія Володимира Олександровича — їздовий. Тоді (я потім списав три сторінки після спілкування з Миколою Вінграновським) ми говорили... про коней до смеркання, нас випровадила з приміщення вже прибиральниця.

Я розповів Яворівському про це. Ми їхали в Крим з цільовим завданням.

Не про майбутнє об'єднання Кримської письменницької організації говорили — про професію їздового. Про скромність цих людей у теперішньому житті. Про вміння зрозуміти тяготи і прикраси письменницької справи. Постояти перед цим на землі, що пахне і якимсь незрозумілим щастям, і, вибачте, тонкою, теплою нуждою коня. Ти навчився бути терплячим, поступливим, якщо ти не бив задаремно свого ближнього.

Брехня, що в Яворівського не з'являються сльози, коли він бачить лихо. Брехня, що він переступить і піде. Брехня, що він зацікавився на одному, а інше не бачить... Яка пам'ять на страждання! Яке співчуття!

Ми тричі (Яворівський, В'ячеслав Медвідь і я) їздили в цей Крим робити на півострові письменницьку організацію, там їх було — аж п'ятнадцять. Яворівський (до речі, одразу ж після обрання першою особою спілки) їхав із завданням: об'єднати там письменників —українських, татарських, російських. Головою обрали російського письменника. Кажете, що він — націоналіст крайній! Усе це далеко не так! Пам'ятаю перший приїзд, по суті, провальний. Не той день ми вибрали. Це був день депортації татар із Криму. Вони вірили, що все буде добре. Я — ні. Росіянин, що народився в Азії, що прожив там... При цьому в сорок третьому прийняв, ще пацаном, у свою бригаду землекопів, пригнаних із Криму татар...

Як Яворівський зрозумів цей гордий, талановитий народ!

Ми не образилися. На нас кричали. В'ячеславові ледве не порвали нового костюма...

Яворівський зробив дуже боездатну кримську письменницьку організацію. Незважаючи навіть на те, що нас трьох на президії добряче повчали: пішли на повідку, набрали занадто багато!... І чужих, не наших...

Загалом, як завжди — місцевий «патріотизм»...

До речі, у найгарячішу годину, коли бракувало кворуму на тому позачерговому з'їзді письменників, підійшла до Банкової, 2, кримська письменницька організація. У повному складі. Де вже вони дістали грошей, тільки Бог знає. У спілці тоді грошей не було. Не було і пізніше. Ні, синім полум'ям не згорів Яворівський... Він тоді переміг усю владу разом.

...Бачу свого сучасника Володимира Яворівського, раптом відринутого від політики (не треба писати «Подорожей з...» тощо, не треба строчити листа недоумкам, не треба, не треба... І от сидить Яворівський за новим і новим романом... Пенсія — слава Богу. І строчить, строчить. 90 романів і оповідань із Людської комедії. На аркуші — досвід, накопичений Україною в боротьбі за своє щастя.

Скоріше б! Він потрібен своїй країні і як великий письменник.

Володимир ЮГОВ, член президії НСПУ, президент Української асоціації письменників, віце-президент Міжнародної асоціації письменників-баталістів і мариністів.

Кінець березня — початок квітня, Київ, 2006.

Баланс станом за квартал І квартал 2006 року				
(тис. грн.)				
Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	
1	2	3	4	
	АКТИВИ			
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	40679	40070	
2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	47666	34708	
2.1	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0	
2.2	Резерви у відсотках до активу	0	0	
3	Кошти в інших банках	26012	29854	
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	262	169	
3.2	Резерви у відсотках до активу	1	1	
4	Цінні папери в портфелі банку на продаж	7261	5186	
5.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	362	362	
5.2	Резерви у відсотках до активу	5	7	
6	Кредити, що надані:	396906	357963	
6.1	Юридичним особам	347619	313547	
6.2	Фізичним особам	49287	44417	
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	14636	13966	
6.4	Резерви у відсотках до активу	4	4	
7	Цінні папери, що утримуються до погашення	1	1	
7.1	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	1	1	
7.2	Резерви у відсотках до активу	100	104	
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0	
9	Основні засоби	14381	14493	
10	Нематеріальні активи	776	846	
11	Нараховані доходи до отримання:	7326	4151	
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	564	53	
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	139	30	
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	381	42	
11.4	Резерви у відсотках до активу	54	51	
12	Відстрочений податковий актив	0	0	
13	Інші активи	1547	1075	
13.1	Резерви під інші активи	50	4	
13.2	Резерви у відсотках до активу	11	1	
14	Довгострокові активи, призначені для продажу	0	0	
14.1	Резерви під зменшення корисності інвестицій в АК та ДК, що утримуються з метою продажу	0	0	
14.2	Резерви у відсотках до активу	0	0	
15	Усього активів	526862	473802	
	ЗОВОВ'ЯЗАННЯ			
16	Кошти банків	73138	64292	
17	Кошти юридичних осіб	163780	155509	
18	Кошти фізичних осіб	216395	181224	
19	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0	
20	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0	
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	8534	7858	
22	Відстрочені податкові зобов'язання	639	639	
23	Інші зобов'язання	1065	2407	
24	Усього зобов'язань	463551	411930	
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
25	Статутний капітал	40042	40042	
26	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0	
27	Емісійні різниці	3691	3691	
28	Резерви та фонди банку	4798	4798	
29	Резерви переоцінки, у тому числі:	1772	1772	
29.1	Резерви переоцінки нерухомості	533	1418	
29.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0	
30	Резерви переоцінки цінних паперів	433	0	
31	Прибуток/Збиток минулих років	18950	15137	
32	Прибуток/Збиток поточного року	1006	3814	
33	Усього власного капіталу	63311	61872	
34	Усього пасивів	526862	473802	
Голова Правління АКБ "Трансбанк"		Щербина С.Я.		
Головний бухгалтер		Рудак Н.С.		
Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"				
(тис. грн.)				
Ря-док	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На 01 січня 2006 року	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	3303	8601	-5298
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	12258	11350	+908
5	Надана застава	42600	43412	
Голова Правління АКБ "Трансбанк"		Щербина С.Я.		
Головний бухгалтер		Рудак Н.С.		

Постановою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 03.04.2006 р. по справі №Б-50/166-05 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура товариства з обмеженою відповідальністю агрофірма «Молодівська» (62653, с. Молодова Волчанського р-ну Харківської області, код 30773180, р/р 2600512130699 в ХФ АКБ «Правекс-банк», МФО 350493).

Ліквідатором призначено Ровного Анатолія Вікторовича, ліцензія АА №779164 від 21.07.2004 р. (адреса: Харківська область, Харківський р-н, п. Комуніст, вул. Миру, 5, кв. 8).

Полісі добровільного страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів ВА/1542084 та ВА/1489080 ТДВ «Страхова компанія «ПРОВІТА» вважати недійсними.

Повідомляємо, що збори власників майнових сертифікатів КСП ім. Ілліча відбудуться 28 квітня 2006 р. об 11.00 за адресою: Харківська обл., Великобурлуцький р-н, с. Катеринівка, вул. Польова, 5.

Порядок денний: вирішення питань щодо об'єднання майнових паїв з паями інших співвласників, отримання майна в натурі індивідуально або у спільну часткову власність.

Баланс за І квартал 2006 року АКБ "Альянс" м. Київ, пр-т Відрадний, 73.					(тис. грн.)	
Найменування статті		01.04.2006	01.01.2006	ЗОВОВ'ЯЗАННЯ		
АКТИВИ						
Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку		6663	6571	Кошти банків	10700	
Кошти в інших банках		14630	9048	Кошти юридичних осіб	5152	
Резерви під заборгованість інших банків		(425)	(140)	Кошти фізичних осіб	6389	
Резерви у відсотках до активу		3	2	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	177	
Резерви у відсотках до активу		100*	100*	Відстрочені податки на зобов'язання	163	
Кредити, що надані:		42654	42014	Усього зобов'язань	22628	
Юридичним особам		29223	28976	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
Фізичним особам		13431	13038	Статутний капітал	34044	
Резерви під заборгованість за кредитами		(4451)	(4485)	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	2422	
Резерви у відсотках до активу		10	11	Прибуток/Збиток минулих років	1104	
Основні засоби		438	474	Прибуток/Збиток поточного року	223	
Нематеріальні активи		97	101	Усього власного капіталу	37793	
Нараховані доходи до отримання:		1352	1370	Усього пасивів	60421	
У тому числі прострочені нараховані доходи		33	8			
У тому числі сумнівні нараховані доходи		1171	1144			
Резерви під заборгованість за нарахованими доходами		(1171)	(1144)			
Резерви у відсотках до активу		97	99			
Інші активи		634	718			
Усього активів		60421	54527			
* П. 5.2 100 %, так як пункт 5.1 менше тисячі гривень.						

Звіт про фінансові результати за І квартал 2006 року АКБ "Альянс" м. Київ, пр-т Відрадний, 73.					(тис. грн.)		
Найменування статті		01. 04.		Найменування статті		01. 04.	
		2006 р.	2005 р.			2006 р.	2005 р.
Чистий процентний дохід		1158	1004	Загальні адміністративні витрати		(366)	(175)
Процентний дохід		1721	1544	Витрати на персонал		(262)	(219)
Процентні витрати		(563)	(540)	Інші витрати		(146)	(151)
Чистий комісійний дохід		66	94	Прибуток від операцій		437	596
Комісійний дохід		68	94	Чисті витрати на формування резервів		(214)	(476)
Комісійні витрати		(2)	0	Прибуток до оподаткування		223	120
Торговельний дохід		(13)	(19)	Прибуток після оподаткування		223	120
Інший дохід		0	62	Чистий прибуток/збиток банку		223	120
Усього доходів		1211	1141				

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за І квартал 2006 року АКБ "Альянс" м. Київ, пр-т Відрадний, 73.					(тис. грн.)	
Найменування статті		01.04.2006	01.01.2006	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)		
Гарантії, що надані		747	2056	-1309		
Сумнівні гарантії та поручительства		0	0	0		
Зобов'язання з кредитування, які надані банкам		0	0	0		
Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам		8582	8125	457		
Надана застава		0	0	0		
Усього		9329	10181	-852		

Примітка „Окремі показники діяльності банку” за І квартал 2006 року АКБ “Альянс” м. Київ, пр-т Відрадний, 73.				
Найменування рядка		01.04.2006	Нормативні показники	
Адекватність регулятивного капіталу (%)		70.40	не менше 10%	
Поточна ліквідність (%)		204,09	не менше 40%	
Рентабельність активів (%)		1,52	х	
Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)		3721	х	
У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)		5,62	х	
Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)		0,07	х	
Сума сплачених дивідендів за рік на одну:			х	
Просту акцію		0	х	
Привілейовану акцію		0	х	
Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку		Калужиний Володимир Васильович Код країни 804 Відсоток у статутному капіталі пряма участь - 18.8629 опосередкована участь - 22.3520 ТОВ СП “МТГ” Код країни 804 Відсоток у статутному капіталі: пряма участь - 15.2898 опосередкована участь - 0.0000		

Заступник Голови Правління _____		Тяченко О.Б.
В.о. Головного бухгалтера _____		Могильна Н.В.

Фінансовий звіт
300089 АКБ
«ТРАНСБАНК»
за 1 квартал 2006 року

ТРАНСБАНК

TRANSBANK

Звіт про фінансові результати за I квартал 2006 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу	
		На 01 квітня 2006 року	На 01 квітня 2005 року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід	7203	6486
1.1	Процентний дохід	17589	10968
1.2	Процентні витрати	(10387)	(4482)
2	Чистий комісійний дохід	2365	1842
2.1	Комісійний дохід	2567	1842
2.2	Комісійні витрати	(222)	(128)
3	Торговельний дохід	734	158
4	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5	Дохід від участі в капіталі	0	0
6	Інший дохід	10632	9282
7	Витрати на формування резервів	(3273)	(2426)
8	Загальні адміністративні витрати	(4006)	(3726)
9	Витрати на персонал	1125	(608)
10	Витрати від участі в капіталі	(990)	(520)
11	Інші витрати	0	(1702)
12	Прибуток від операцій	0	666
13	Чисті витрати на формування резервів	0	0
14	Дохід/збиток від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
15	Прибуток до оподаткування	1538	804
16	Витрати на податок на прибуток	(532)	(139)
17	Прибуток після оподаткування	1006	666
18	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
19	Чистий прибуток/збиток банку	1006	666
Голова Правління АКБ "Трансбанк" Головний бухгалтер		Щербина С.Я. Рудак Н.С.	

Примітка "Рахунки довірного управління" (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	2	3	4	5
1	Готівкові кошти за операціями довірного управління	0	0	0
2	Поточні рахунки банку - управителя за довірного управління	2	31	-29
3	Довгострокова заборгованість за операціями довірного управління	266	3299	-3033
4	Цінні папери в довірчому управлінні	0	0	0
5	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	0
6	Інші активи в довірчому управлінні	0	25	-25
7	Витрати за операціями довірного управління	0	0	0
8	Нараховані доходи за об'єктами довірного управління	0	10	-10
9	Усього за активними рахунками довірного управління	268	3592	-3324
10	Фонди банківського управління	0	25	-25
11	Рахунки установників	0	0	0
12	Кредиторська заборгованість за операціями довірного управління	268	3330	-3062
13	Доходи від операцій довірного управління	0	10	-10
14	Усього за пасивними рахунками довірного управління	268	3592	-3324
Голова Правління АКБ "Трансбанк" Головний бухгалтер		Щербина С.Я. Рудак Н.С.		

Примітка "Окремі показники діяльності банку" (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Адекватність регулятивного капіталу (%)	14.30	Не менше 10%
2	Поточна ліквідність (%)	76.42	Не менше 40%
3	Рентабельність активів (%)	0.82	х
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	18571	х
4.1	У відсотках до заборгованості	4.41	х
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0.03	х
6	Сума сплачених дивідендів за 2005 рік на одну:	-	х
6.1	Просту акцію	-	х
6.2	Привілейовану акцію	-	х
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку	Костерин Володимир Олександрович Код країни 804, Відсоток у статутному капіталі пряма участь 23.6600 опосередкована участь 0.0000	

* Дивіденди за 2005 рік акціонерам АКБ "Трансбанк" в І-му кварталі 2006 року не виплачувались. Проведення загальних зборів акціонерів АКБ "Трансбанк" на яких буде розглянуто питання про розподіл прибутку банку за 2005 рік заплановано на 18 квітня 2006р.

Голова Правління АКБ "ТРАНСБАНК" Головний бухгалтер

Щербина С.Я. Рудак Н.С.

Пропонується до продажу 60,04% акції Відкритого акціонерного товариства «Чернігівський Комбінат хлібопродуктів» (надалі - Підприємство). Код ЄДРПОУ 00952640.

Підприємство розташоване у м. Чернігові, відстань до центру міста 1,5 км, до залізно-дорожнього вокзалу біля 400 м, площа земельної ділянки - 8,23 га, напілні склади - 17 шт. розташовані на зберігання зерна у кількості - 47200 т, склад безтарного зберігання борошна - 300 т. Наявність млина забезпечує переробку жита та пшениці на борошно - 3000 т/міс. Та 450 т/міс. відповідно. Зерносушарки на Підприємстві працюють на газу. Залізнодорожні колія на території підприємства з'єднує усі склади. На підприємстві є усі комунікації (газ, вода, каналізація, енергозабезпечення).

До складу Підприємства входять також структурні підрозділи:

Голубичське ХПП - площа земельної ділянки - 9,73 га, напілні склади 4 шт. розраховані на зберігання зерна - 3200 т кожній, наявність з/д колії, відстань до м. Чернігова 40 км.

Куликівське ХПП - площа земельної ділянки - 1,64 га, напілні склади 3 шт. розраховані на зберігання зерна - 3200 т кожній, наявність з/д колії, відстань до м. Чернігова 50 км.

Підприємство та його структурні підрозділи працюють. Кількість працюючих - 180 чоловік.

Конт. тел.: 8 (050) 313-39-58.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) порушено провадження у справі №250/36-05/11 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Інтерагросервіс» (08400, Київська обл., Переяслав-Хмельницький район, с. Стовп'яги, код 31010218, п/р №26002301797 в Святошинському відділенні №8069

Витяг з Умов випуску та проведення державної миттєвої грошової лотереї "Телефортунa" (нова редакція)

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом генерального директора
Товариства з обмеженою відповідальністю
"Телефортунa, ЛТД"
№ 3 від 27 березня 2006 року

1. "Телефортунa" є державною миттєвою грошовою лотереєю. Лотерея "Телефортунa" (далі - Лотерея) проводиться на всій території України з метою поповнення Державного бюджету України.

2. Випуск і проведення державної миттєвої грошової лотереї "Телефортунa" здійснює Товариств-во з обмеженою відповідальністю "Телефортунa,ЛТД" (далі - Оператор), код за ЄДРПОУ 30109224, місцезнаходження: 04050, м.Київ, вул. Пимоненка, 13, корп. 1.

Ліцензія на здійснення діяльності з випуску та проведення лотерей (державні миттєві лотереї), серія АА № 417231, видана Міністерством фінансів України 20.10.2003 р., строк дії ліцензії з 23.02.2001 р. по 23.02.2013 р.

3. Дата початку випуску Лотереї - 10 вересня 1999 року.
Проведення Лотереї за цими Умовами здійснюється протягом дії отриманої Оператором ліцензії - до 23 лютого 2013 року.

5. Загальна кількість випуску лотерейних білетів - 100 000 000 (сто мільйонів) штук.
Загальна сума випуску Лотереї 300 000 000 (триста мільйонів) гривень.
Сума, що спрямовується на виплату виграшів - 150 000 000 (сто п'ятдесят мільйонів) гривень.

6. Вартість одного лотерейного білета 3 (три) гривні (зразок білета додаток до цих Умов № 3).

7. На 1 000 000 лотерейних білетів суми та кількість призів розподіляються наступним чином:

1 000 000 білетів по 3 гривні = 3 000 000 гривень.
Призовий фонд (50% суми отриманих доходів) = 1 500 000 гривень.

Приз (виграш)	Кількість призів (виграшів)	Загальна сума призів (виграшів) грн.
Перша гра (ігрове поле з надписом "стерти тут")		
50 000 грн.	1	50 000
5 000 грн.	5	25 000
1 000 грн.	67	67 000
20 грн.	2 500	50 000
10 грн.	10 000	100 000
5 грн.	27 500	137 500
3 грн.	187 500	562 500
Ігрове поле з надписом "стерти тут" - ТВ ШОУ - 50грн.	2 000	100 000
Друга гра		
Телевізійний розіграш та інші додаткові розіграші		408 000
Всього	229 573 (двісті двадцять дев'ять тисяч п'ятсот сімдесят три)	1 500 000 (один мільйон п'ятсот тисяч)

8. Граничний строк реалізації лотерейних білетів - 30 вересня 2012 року, виплати призів - 31 січня 2013 року.

9. "Телефортунa" - державна миттєва грошова лотерея з двома іграми.
Перша гра. Розігрується 72,8% призового фонду Лотереї. Розігрування відбувається миттєво на ігрових полях "СТЕРТИ ТУТ" та "СТЕРТИ ТУТ" - "ТВ ШОУ". Для цього гравець стирає ці ігрові поля.
Для виграшу на верхньому ігровому полі "СТЕРТИ ТУТ" необхідно, щоб співпало три числа з шести. Якщо співпадають три числа (наприклад: 20 грн.; 20 грн.; 20 грн.), то гравець виграє відповідну суму грошей (20гривень).
Якщо на нижньому ігровому полі "СТЕРТИ ТУТ" - "ТВ ШОУ" співпала комбінація з зображенням трьох "телевізорів", то гравець виграє 50 гривень.

Друга гра. Розігрується 27,2% призового фонду Лотереї. Розіграші грошового призу джек-поту та інших грошових призів проводяться у телевізійній студії. Дати проведення розіграшів оператор визначає самостійно. Протягом року проводиться не менше 30 розіграшів.

Програми з телевізійними розіграшами транслюються згідно сітки-розкладу виходу програм в ефір, затвердженою телевізійною компанією, з якою укладено договір на телетрансляцію програм.

Участь в телевізійному розіграші має право приймати гравець, на лотерейному білеті якого на нижньому ігровому полі з надписом "СТЕРТИ ТУТ" - "ТВ ШОУ" співпала комбінація з зображенням трьох "телевізорів". Такий гравець, після подання заяви Оператору (додаток до Умов №1) стає кандидатом на участь у телевізійному розіграші.

Заява повинна містити прізвище, ім'я, по батькові гравця, його адресу, ідентифікаційний номер лотерейного білету, дату прийому заяви для участі у жеребкуванні на право брати участь в телевізійному розіграші.

Білет з зображенням трьох телевізорів надається особисто чи направляється цінним або рекомендованим листом за адресою Оператора: 04050, м. Київ, вул. Пимоненка, 13, корп. 1.

В жеребкуванні для участі в телевізійному розіграші беруть участь гравці, які надіслали заяви до 17 години дня, який передусє дню проведення жеребкування.

Перший розіграш-жеребкування може початися у випадку надходження Оператору та прийняття на облік більше 80 заяв. Жеребкування проводиться під наглядом комісії (Комісія), яка складається з трьох осіб, включаючи представника органу ліцензування (або уповноважену особу).

Якщо серед кандидатів на участь у телевізійному розіграші виявлений гравець, який подав більше ніж одну заяву, то в цьому випадку приймається тільки одна заява, а додаткові заяви будуть брати участь в наступних розіграшах-жеребкуваннях одними з перших. Якщо з цієї причини кількість заяв на участь у розіграші-жеребкуванні стала меншою 80, необхідно доповнити потрібну кількість заявами гравців, які надійшли після 17 години дня, який передував розіграшу-жеребкуванню. Розіграш-жеребкування проводиться за допомогою ЕОМ. Гравці, які за результатами жеребкування отримують право на участь у телевізійному розіграші, та приймають в ньому участь, не мають права на приз "Для тих, хто залишився вдома".

Гравці, які зареєструвалися кандидатами для участі у телевізійному розіграші завдяки проведенню інтерактивного конкурсу "Телещастя" також приймають участь у розіграші-жеребкуванні за допомогою ЕОМ.

Один раз на місяць в телевізійній студії в присутності комісії, яка складається з трьох осіб, включаючи представника органу ліцензування (або уповноважену особу), проводяться телевізійні розіграші Лотереї.

Розіграші проводяться наступним чином:

На один телевізійний розіграш запрошуються:

- 27 гравців, які є основними;
- та 5 гравців, які є запасними.

Також на телевізійний розіграш запрошуються гравці інтерактивного конкурсу "Телещастя":

- 9 основних гравців;
- 3 запасні гравці.

Всі основні і запасні гравці, які були присутні в телевізійній студії для участі у телевізійному розіграші отримують приз - 250 гривень.

На телевізійному розіграші 27 гравців поділяються на 3 групи по 9 чоловік у кожній. До початку програми гравці в присутності комісії із застосуванням конвертів, що знаходяться на столі, обирають собі конверти з кольором свого сектору і номером ігрового місця в ньому (синій/1...9, жовтий/1...9, зелений/1...9). Відповідно до кольору обраного сектору і номеру місця гравці займають своє місце в секторі. Номер ігрового місця запасного гравця визначається при розіграші-жеребкуванні за допомогою ЕОМ.

9 основних гравців учасників інтерактивного конкурсу "Телещастя" займають місця в секторі червоного кольору - "Телефон". Номера місць гравців в секторі (з 1 по 9) розподіляються при розіграші-жеребкуванні за допомогою ЕОМ. Основні гравці, учасники інтерактивного конкурсу "Телещастя" приймають участь в телевізійному розіграші на загальних підставах, а 3 запасні гравці займають місця в секторі для запасних гравців і приймають участь у телевізійному розіграші за умови відсутності в студії одного або декількох основних гравців в секторі "Телефон".

Вибір гравців, які будуть приймати участь в чотирьох іграх завжди відбувається до початку цих ігор.

Засобом вибору для гравців синього, жовтого та зеленого секторів є табло на якому розміщуються картки "лотереї гігант". На картках "лотереї гігант" під захисним шаром, що стирається знаходиться порядковий номер ігрового місця, на якому знаходиться гравець. Захисний шар стирається ведучим, або його асистентом.

Поле "лотереї гігант", яке знаходиться під шаром що стирається є змінним. На ігровому полі "лотереї гігант" нанесені числа від 1 до 9. "Лотерея-гігант" запакована в конверти по 9 карт.

Дані конверти зберігаються в сейфі Оператора по проведенню лотереї.

Вибір гравця від сектору "Телефон", для гри на четвертому апараті здійснюється за допомогою лототрону.

Перед кожною грою обрані гравці проходять два етапи. В першому з них - визначається ігровий апарат, на якому буде грати гравець, а в другому - розмір виграшу гравця (простий або подвійний). Першим в гру вступає гравець обраний від синього сектора. Він обирає одну з чотирьох карт, які містять малюнки з зображенням ігор даного телевізійного розіграшу.

Після цього гравець обирає одну з наступних запропонованих чотирьох карт для визначення мож-

ливості подвоєння свого виграшу. Одна з цих карт має напис "подвійний виграш", а три карти мають напис "простий виграш". Другий з обраних гравців (від жовтого сектору) обирає вже з трьох карт, що визначають другу гру. Якщо перший гравець не обрав карту з "подвійним виграшем", то другий гравець обирає одну з трьох карт, що залишилися. Третій з обраних гравців (зелений сектор) обирає гру з двох карт, які залишилися не обраними двома попередніми гравцями. Якщо три перші гравці не обрали карту з "подвійним виграшем", то вона дістається четвертому гравцю.

На всіх ігрових апаратах максимальний простий виграш для одного гравця складає 9 600 (дев'ять тисяч шістсот) гривень, подвійний - 19 200 (дев'ятнадцять тисяч двісті) гривень.

9.1 Опис ігор:

9.1.1 "Квітка фортуни" (командна гра)

В грі приймає участь гравець, номер якого було обрано за допомогою "лотереї гігант" або за допомогою лототрону. Також для гри запрошуються два "сусіди по сектору" обраного гравця. Наприклад: обрано гравця за № 5 - сусіди №4 та №6; гравець №1 - сусіди №9 та №2 і т.д.

На апараті "Квітка фортуни" застосовується 7 кульок п'яти кольорів. Кожен з обраних гравців обирає для гри колір "своїх" кульок (зелений, синій або білий). Першим з обраних гравців "свій" колір обирає гравець якому належить вищий (від 1 до 9) порядковий номер його (гравця) місця в ігровому секторі ("перший" гравець).

Серед двох гравців що залишилися, наступним обирає "свій" колір кульок, з двох, кольорів що залишилися, гравець, у якого також вищий порядковий номер місця у секторі ("другий" гравець).

Третій гравець отримує кульки того кольору, що залишився ("третій" гравець).

Всі кульки ведучий або його асистент складає у зігнутий жолоб грального апарату.

Стартовий виграш для всіх трьох гравців складає по 150 гривень.

Гра розподілена на три етапи.

1-й етап. Обов'язкова спроба для "першого" гравця.

В першому етапі грають одна жовта, дві зелені, дві сині та дві білі кульки. Стартовий виграш не зменшується. Якщо кульки на дні ігрового апарату розміщуються у вигляді ромашки таким чином, що в середині квітки знаходиться жовта кулька то виграш трьох гравців подвоюється. Якщо кулька на дні ігрового апарату розміщується у вигляді ромашки таким чином, що в середині квітки знаходиться кулька кольору, який обрав перед грою один з гравців, то виграш цього гравця збільшується в чотири рази, а в інших гравців залишається незмінним - 150 гривень.

2-й етап. Обов'язкова спроба для "другого" гравця.

В другому етапі - грають три жовтих, одна червона, одна, зелена, одна синя та одна біла кульки. За умови що всі гравці прийняли рішення грати в другому етапі - для жовтої, зеленої, синьої та білої кульок застосовуються ті ж самі умови, що і на першому етапі. А якщо в середині квітки опиниться червона кулька, то виграш попереднього етапу ділитись навіпіл. У гравців, які не брали участь у другому етапі, залишається виграш здобутий після першого етапу.

3-й етап. Обов'язкова спроба для "третього" гравця.

В третьому етапі - грають три червоних, одна жовта, одна зелена, одна синя та одна біла кульки. За умови що всі гравці прийняли рішення грати в третьому етапі - для жовтої, зеленої, синьої та білої кульок застосовуються ті ж самі умови, що і на попередніх етапах. А якщо в середині квітки опиниться червона кулька, то виграші здобуті на попередніх етапах гри діляться навіпіл. У гравців, які не брали участь у третьому етапі гри, залишаються виграші здобуті після першого і другого етапів гри.

Той гравець який переміг в грі "Квітка фортуни" стає четвертим гравцем в грі за джек-пот "Стрибун". Якщо у трьох гравців сума виграшу однакова то переможець визначається в додатковій спробі.

Ведучий або його асистент складає у зігнутий жолоб грального апарату кульки у наступному порядку: жовта, біла, зелена, синя, біла, зелена, синя. Кульки запускає телеведучий.

Якщо сума виграшу однакова у двох гравців, то біля жовтої кульки можуть бути тільки кульки з кольорами гравців з однаковою сумою виграшу, в наступному порядку: жовта, біла, зелена, біла, зелена, біла, зелена - або (зелена, синя, синя кулька у гравців): жовта, зелена, синя, зелена, синя, зелена, синя - або (біла та синя кулька у гравців): жовта, біла, синя, біла, синя, біла, синя.

Мінімальний виграш для одного гравця може становити 38,5 гривень, максимальний - 9600 гривень.

Всього командою з трьох гравців в грі "Квітка фортуни" може бути виграно 9825 гривень.

9.1.2"Вільне падіння"

Зміст гри полягає в тому, що за допомогою важеля гравець вистрілює кульки по одній, які потім через вертикальні ходи з перешкодами звальюються в бачок із 8 відділеннями. На початку гри гравець витягує з непрозорого мішечку кульку з номером від 2 до 9. Кулька, яка відповідає витягнутому номеру, буде відрзнятися за кольором від інших ("рятивна кулька").

Гра складається з двох турів.

Стартовий виграш складає 300 гривень. У першому турі кожна кулька, яка потрапляє у порожнє відділення додає до стартового виграшу гравця 300 гривень. Перший тур продовжується доти, поки гравець двічі потрапить у те відділення, в якому вже є кулька. Якщо "рятивна кулька", впаде в зайняте відділення, це помилкою не вважається. У цьому випадку гравець продовжує гру без збільшення виграшу. Перший тур закінчується також у тому випадку, коли з восьми відділень тільки одне залишається вільним. Після першого туру гравець може закінчити гру, у цьому випадку його призом є вже виграна сума. Якщо гравець вирішив продовжувати гру, то він може вистрілити ще один раз і якщо кулька потрапить у порожнє відділення, його приз збільшується в чотири рази, у протилежному випадку - зменшується в 2 рази. Якщо остання "рятивна кулька" потрапляє в незайняте відділення, то досягнутий дотепер виграш подвоюється, а якщо "рятивна кулька" потрапляє у зайняте відділення результат не ділиться навіпіл, тобто виграна сума залишається тією ж самою сумою, яку було досягнуто після першого туру.

Максимальний виграш у цій грі 9600 гривень, мінімальний - 600 гривень.

9.1.3"Вогняна куля"

Гра складається з 2х турів. "Небезпечними" в даній грі є кульки червоного кольору. Стартова сума складає 200 гривень.

В першому турі гравець витягує кульку з закритого циліндру, в якому знаходяться 3 кульки різного кольору (дві жовті і одна червона). У першому турі гравець може витягти кульку тричі, щоразу повертаючи її назад. Виграш подвоюється щоразу, якщо гравець витягає кульку жовтого кольору. Якщо гравець витягує червону кульку, то стартова сума не змінюється. Після першого туру учасник може вийти з гри, зберігши виграш першого туру.

В другому турі гравець витягує одну з п'яти куль (дві жовті і три червоні). У випадку виграшу (жовта кулька) накопичений гравцем виграш збільшується в 6 разів. Якщо гравець витягує кульку червоного кольору, то виграш першого туру ділиться навіпіл.

Максимальний виграш у цій грі 9600 гривень, мінімальний - 100 гривень.

9.1.4"Телефортунa-Гол"

Пристосування для гри є стінкою, з якої виступають 18 стержнів, які розташовані один під одним в 3 ряди, по 6 стержнів в кожному ряді. Стержні пронумеровані від 1 до 18.

На початку гри на стержнях розташовано 10 м'ячів. У верхньому ряду - 2 червоних і 1 зелений, у середньому - 3 жовтих, а в нижньому - 4 жовтих м'яча.

На стінці зображено футбольне поле, низу якого знаходяться футбольні ворота з сіткою. В ці ворота м'ячі можуть падати під час гри.

Гравець витягує з непрозорого мішечка 1 із 18 пронумерованих кульок. Він може витягувати пронумеровані кульки від 3 до 12 разів. Стержень, номер якого співпав з написанням на кульці, втягується в стінку, після чого м'ячі, які до того підтримувалися цим стержнем, падають у ворота:

- якщо в результаті втягування стержня жодний м'яч не впав у ворота - виграш збільшується на 200 гривень;

- при втягуванні стержня у ворота впав жовтий м'яч, виграш зростає на 1000 гривень;
- якщо у ворота впаде червоний м'яч, виграш зменшується в 2 рази;
- якщо у ворота впаде зелений м'яч, то незалежно від кількості жовтих м'ячів, які теж впали, виграш досягає максимально можливої величини, тобто 9600 гривень;
- якщо в результаті втягування стержня у ворота падає і червоний і жовтий м'ячі, то виграш зростає на значення, яке визначається кількістю жовтих м'ячів і ділиться навіпіл;
- якщо при втягуванні стержня у ворота падають червоний і зелений м'ячі (може бути ще жовтий та червоний), то в цьому випадку максимальний виграш у 9600 гривень ділиться навіпіл стільки разів, скільки червоних м'ячів знаходиться у воротах.

Під час гри гравець може зупинитися після витягувань пронумерованих кульок, зробивши як мінімум три спроби. Після третьої спроби гра закінчується, якщо у ворота падає червоний або зелений м'яч.

Максимальний виграш у цій грі 9600 гривень, мінімальний - 200 гривень.

9.1.5 "Колесо Телефортуни"

Це колесо, діаметром 2,3 м, поділене на 38 рівних кольорових секторів. Кожен сектор має свій виграш. 19 секторів з числами позначеними червоним кольором, 19 секторів з числами позначеними чорним кольором. Сектори позначені червоними та чорними виграшами чергуються.

Гра складається з двох турів.

1-й тур.

Гравець починає гру з стартовою сумою 300 гривень. В першому турі гравець запускає „Колесо Телефортуни” двічі. Щоразу при запуску з середини колеса автоматично з'являється кулька, яка перетинаючи перешкоди падає і при зупинці колеса потрапляє в один із тридцяти восьми секторів. Число, яке зазначене на секторі, в якому зупинилася кулька додається до стартових 300 гривень. Після першого туру гравець може закінчити гру. У цьому випадку його виграш - це виграна ним сума.

2-й тур.

Якщо гравець вирішив продовжити гру, то в 2-му турі він має право запустити колесо один раз. У випадку, коли при зупинці „Колеса Телефортуни” кулька потрапила в сектор з числами позначеними червоним кольором, то ця сума додається до досягнутої суми в 1-му турі. Якщо ж кулька потрапила до сектору з числами позначеними чорним кольором, то ця сума віднімається від суми, досягнутої в 1-му турі.

22 КВІТНЯ

На Великдень в Україні подекуди короточасні дощі, окремі грози. Зниження температури у північних і центральних областях вночі до 1—6° тепла, вдень до 12—17°; в Карпатах уночі 1—6° тепла, вдень 6—11°. 24—25 квітня — переважно без опадів, лише вдень у західних та східних областях та в Криму короточасні дощі, грози. Температура вночі 0—6° тепла, вдень 12—18°.

■ СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Неупереджена думка

МЗС України з усією відповідальністю заявляє: у команді Кука, яку з'їли аборигени, українців не було...

Висновок

Вдала влада.

Питання

Сьогодні вони депутати. А завтра про них де питати?

Зразок інтелектуальної реклами

Країні не вистачає дурнів! Кохаймося!

Валерій ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ.

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Був би портфель

Роман Зварич, «Наша Україна»:

— Ми не можемо закріплювати за людиною портфель, не знаючи, що вона з ним робитиме.

Від чергового:

— Якщо не можете портфель — закріпіть гаманець! Тоді ця людина знатиме, у чому їй рекомендується носити свою зарплату.

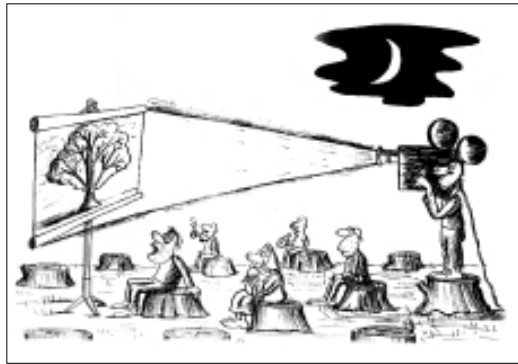
По-простому, але дуже конкретно

Віктор Ющенко:

— ...Я закликаю всіх зробити це по-простому, але дуже конкретно. Кожен з нас міг би зробити це невелике, а може, і велике діло: посадити дерево.

Від чергового:

— Неодмінно посадимо! Але спершу все-таки посадимо бандитів!

Щоб зняти всі перешкоди

Юлія Тимошенко:

— Я таки виконаю свою обіцянку і в себе на футболці, на светрі напишу, що я не балотуюсь у 2009 році на посаду Президента. Щоб зняти всі перешкоди...

Від чергового:

— Написати на футболці, що він не балотується на посаду Президента, кожен змо-

Прокурор не собака

Кожен собака знає, як вони заробили свої мільйони, а прокурор — ні.

Роботяги

Мало того, що деякі народні обранці в парламенті — рідкісні гості, так у них ще є робота в округах.

Пророцтво

Депутатів погубить депутатська недоторканість.

Право вибору

Що краще: провести 5 років у парламенті чи 10 у тюрмі? Кожен бандит вибирає сам.

Парадокси психіки

Радію кожному проживаючому дню, засмучуюсь кожному проживаючому року.

Олександр ПЕРЛЮК.

Казки братів Гривн

Гроші, як відомо, лік люблять, тишу й одне одного (пам'ятаєте — копійка карбованець береже?)... А от наша любов до них часто залишається без відповіді.

То як завоювати їхню симпатію? Може, на валютні зіграти, як крисолов на сопілочці? Чи організувати фінансамбл під керівництвом бю-джея та заспівати пісню про КРУ? (Ви не знаєте такої пісні? Ну то як це! «Чуєш: кру, кру, кру, в чужині умру...»). Хоча скільки не співай, усе одно виходить романс «Не тщиись» — у виконанні чергової бюджетви.

А в казках — там живуть депутрати, які добре знають, що таке таможна і не можна, і зовсім не знають, що таке зарплат. Щасливі...

Ірина ТКАЛЕНКО.

же, а от ви спробуйте на светрі написати «Наш прем'єр — Порошенко»!

Сторож і «Казли»

Борис Колесников, «Регіони» (на запитання журналістів, чи відмовиться він від посади глави облдержадміністрації, якщо йому запропонують):

— Теперішні губернатори в Україні не мають реальних владних повноважень. Це не губернатор, це колгоспний сторож, та й то — там хоч є що стерегти...

Від чергового:

— Усі претензії, будь ласка, до колишнього колгоспного сторожа Донеччини. Пам'ятає, не дуже давно він сам зізнався, що в його колгоспі залишилися тільки «казли»?!

Висловлюємося м'якше

Михайло Бродський, депутат Київради від БЮТ:

Заварив...

Тут Микола Капуста пиво заварив, що доводиться тепер і «Куреню» розсьорбувати... А сталося ось що. У словацькому місті Пряшеві відбувся XII міжнародний конкурс карикатури «Золота діжка». Тема, звісно, пиво! І от наш давній автор, карикатурист М. Капуста, єдиний зі 158 представлених на «Золотій діжці» художників, отримав приз від Словацького синдикату журналістів. З чим його і вітаємо! І «Курінь» там у Пряшеві був, мед-пиво пив, по вусах текло, а в рот не попало... Залишився тільки малюнок нашого земляка. І на тому спасибі!..

Мал. Миколи КАПУСТИ.

■ ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ *Пійманий злодій кається або галасує про права людини.*

☞ *Той, хто побував під каблучком у жінки, будь-яку диктатуру покладе на лопатки.*

☞ *Секрет довголіття: здорове наплювательське ставлення до життя.*

☞ *Політикум — це куми в політиці.*

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

— Люди, по суті, прийшли до Київради... як би його м'якше висловитися?... заробляти гроші. І таких божевільних, як Бродський, там дуже мало. Він для них — чужорідне тіло.

Від чергового:

— І не таких божевільних у Київradі виліковували! За гроші киян будь-яке чужорідне тіло легко перетворюється на нормального... бізнесмена.

Не бачити нам тепер дешевого марсіанського газу...

Віктор Пинзеник, в. о. міністра фінансів (про діяльність НАК «Нафтогаз України»):

— Якщо не записувати у витрати польоти на Марс, на Місяць, куди завгодно, компанії можна вивести...

Від чергового:

— Можна вивести! На орбіту чи то Марсу, чи то Місяця! Якщо всі «Мерседеси» Івченка перевести в розряд зорельотів!

Мал. Василя ФЛБОРКА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:

Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

► Рукописів не повертаємо.

► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайдено В. І.

(Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 065

ВАТ «Видавництво «Київська правда»

04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1546

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;

телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos